YEARBOOK of the COMMUNITY HEBREW ACADEMY and ASSOCIATED HEBREW SCHOOLS

ACKNOWLEDGEMENTS

Mrs. B. Boyd and the Parents' Association

Mickey Ostro for his editorial assistance

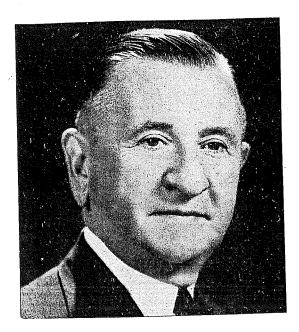
Mr. W. (Toots) Schwartz for the printing of this book

Mrs. S. Shohom for the Hebrew typing

Mrs. O. Gardiner for the Art work

and all those students who contributed, each in his own way to

RESUME '70

PRESIDENT, ASSOCIATED HEBREW SCHOOLS OF TORONTO

I am greatly pleased at the opportunity afforded me, to extend greetings to the students of the community Hebrew Academy and the Junior Day High School of Associated, through the columns of their annual publication, Resume.

It is your privilege to study Torah, acquire Jewish knowledge, spiritual enrichment and hopefully develop an authentic Jewish life style, during the years you are spending in one of the finest schools of its type on this continent.

The merits of Torah have been described in many ways. Among other things, Torah has been compared to a "Tree of Life". We all know that the roots of the tree must continue to draw nourishment from the environment without interruption, throughout its lifetime, or the tree will surely wither and die.

So too it is with the Jewish people. The education which you have acquired to date, excellent as it may be, is but a springboard to help you go higher and deeper in the pursuit of Jewish knowledge, and to extending the horizons of Jewish self-awareness. You must continue to sink your roots deeper into the rich storehouse of Jewish learning, to derive therefrom more knowledge, inspiration, and strength such as will serve you throughout your lifetime. But as with trees and plants, this synthesis must be a continuous lifelong process.

These are sad and difficult days. The more so because so many of our youth, largely due to ignorance, have turned their back on their religious and cultural heritage, thus denying their birthright, and giving rise to harmful conflict within their own soul and personality.

It is up to you, the graduates of Associated and of the Academy, to be a living example on campus and elsewhere, of the contribution which an affirming Jew can make to both the Jewish and total community. But in order to convey a message and promote an ideal, one must first know the content, and even more, one must live by it, so that

I wish to congratulate all those who contributed to the publication of the Resume Annual, as an expression of student opinion in our school. To all the students, especially the junior and senior graduates, my best wishes for continued spiritual growth, and added dimension to your lives.

may you succeed in all your endeayours.

JOSEPH LEVINE

PRESIDENT, COMMUNITY HEBREW ACADEMY OF TORONTO BOARD

More than ever before, we in this country, in consider the question of Jewish education, must determine for oursel what is an acceptable pattern of education; one which suitable to the time and place in which we now live, - and carries within it the seed of the rich spiritual harvest wh generations of Jews have garnered in other times and ot places.

No longer can we look to the "cradle" of the thousa year-old European Jewish civilization in which our fathers w reared, - for that culture was devoured and died along with millions of Jews who were consumed in the fires of the hearts.

But we here in the eighth decade of the twentieth centumust consider the realities of our Canadian environment, thought processes of our day, and particularly the sincere quof our youth, who in their own way, honestly search for "truth" which is true for them; one they can live with, which will build for them a strong identity.

Hopefully they will find much of what they seek, in which has been bequeathed to us by the hands that stretch t from behind the barbed wire of the camps, or the legacy of multitude that were witness to the smoke and lightning flatof Sinai; adapted, interpreted and viewed in the light a Canadian landscape, or even the glare emanating from atomic detonation.

This then is the purpose of the Community Het Academy, - to provide a Jewish education that is vibrant meaningful in terms which its students understand n readily, yet strong with the vitality of survival bequeather the ages. It is my hope that the Academy will succeed i task - and that you - the students - will succeed in your que for your success is our success.

SAMUEL J. SAB

IEBREW BOARD

ry, in considering nine for ourselves ition; one which is now live, - and yet ual harvest which · times and other

" of the thousand h our fathers were lied along with the he fires of the holo-

wentieth century, uenvironment, - the arly the sincere quest anestly search for a can live with, and Dear Graduates:

at they seek, in that Is that stretch to us

n that is vibrant and understand more ival bequeathed by

EXECUTIVE DIRECTOR BOARD OF JEWISH EDUCATION

You leave the Academy at a time when one hears again and again that the Jewish reality of the 1970's consists of a or the legacy of the pattle for survival on two fronts. On the one hand, the State and lightning flashes of Israel's continued struggle against overwhelming odds reped in the light of a esents the intense drive of the Jew to assure our physical exisemanating from antence, after a Holocaust that decimated our people. On the ther hand, the fight against ignorance, indifference, apathy nd alienation on the part of so many Jews, is a declaration of Community Hebrewaur need to survive spiritually and culturally as a faith commun-

The years you have spent studying Torah, the tongue ... will succeed in its ... The years you have spent studying Torah, the tong acceed in your quest if the prophets, the wisdom of our sages and the glorious hapters of our history have not only given you a unique ducation, but have imposed upon you a sacred obligation. JEL J. SABL®ou are now bearers of a noble tradition which entrusts to ou the task of becoming transmitters of a timeless heritage. The Voice from Auschwitz'', of which Dr. Emil Fackenheim rites, calls out that the Jew must live. ''The Voice from inai" enjoins us to sanctify, seek truth, do justice, and quest or the Divine.

> Yours is now the burden to listen to the Voices, for ney speak in an idiom you have learned to understand in our years at the Academy. May you be granted the courage act in accordance with the messages you receive.

> > RABBI IRWIN E. WITTY

CHAIRMAN, BOARD OF EDUCATION

Recently Professor Cohen of Brandeis University delivered a lecture on the subject "What should the attitude of Jew be towards the Negroes struggle for improvement despite the manifestations of anti-semitisim". Since he was a former officer of CORE and was actively involved in the introduction of Negro Studies on the Campus he can be considered as an authority on race relations. During his lengthy talk he emphasized that anti-semitism does exist and this fact influenced his decision to resign from CORE. Although he sympathized with the plight of the Negro Masses and condemned those who profited from their misery he could not condone their virulent racist attaches on Jews. In giving a brief biographical sketch of himself he noted that he grew up in a community of only three Jewish families and that his background in Judaism was very meager. His final summation was that his experiences led him to conclude that the only solution for harmonious integration lay in the ability of various social groups to be civil to one another without the need to be effusive. This last axiom left many of the audience dumbfounded. One young man observed that it was obvious that he knew nothing about Judaism otherwise he would have known that this was a Cardinal Jewish principle for centuries. One of the most persuasive agruments against missionaries both religious or political is that they are so consumed by their zeal that they overwhelm their prospective converts. The latter, victims of an overabundance of love soon find that they have discarded and rejected customs and values cherished for centuries until there is often a violent reaction which leaves the missionaries bewildered at the sudden display of ingratitude. The Jews long the victims of prejudice and intolerance placed a higher value on the rights of peoples to develop without outside interference despite the noblest of motives. Traditional Judaism has always eschewed invading the culture boundaries of others.

Professor Cohen also noted that the number of Jews in the vanguard of the Civil Rights movement was out of proportion to the rest of the population. Often certain similar statistics are cited such as the per capita Jewish charity donations as evidence of innate meritorius characteristics of Jews. Although the facts are true it is a patent fallacy to ascribe such traits as natural to any people. Social concern has been dinned into generations of Jews so that

the responsibility of one Jew for his fellow has become the normal pattern of behaviour. This perhaps explains the positive impact that a disciplined Israeli society has on a Jewish Youth ignorant of its culture and background with no special attachment to its people. It is in Israel too that one can find a people subjecting themselves to a rigorous discipline because it is in the best interest of the country while taking infinite care not to violate the rights of the individual. The maintenance of this delicate balance is one of the amazing phenomena of this young country.

It is our firm belief that the only antidote for a Jewish youth groping for identification is the Day School. It is tragic to observe our young people recklessly expending vast amount of energy on tortuous paths towards social justice oblivious of the many guideposts already set out by Jewish scholars. We hope that our school has helped to shed some light for those who wish to see.

TO THE GRADUATES OF JUNIOR AND SENIOR HIGHSCHOOL

I wish to express my congratulations on this occasion on behalf of the General Studies staff of the Associated Hebrew Schools and the Community Hebrew Academy. You now have the opportunity to continue to build your life in terms of those aims and objectives which you have grown with at our school.

We, the faculty, are proud of the role we have played in the educational and personality development of former graduates of our school. We know of the tremendous problems confronting these graduates in terms of world problems, and specifically Jewish problems. However, we see a dedication and constructive participation with many of these young men and women partaking at universities and in the Jewish community. We feel that many of you will help in our further development both as Jews and as Canadians.

DR. S. BURACK

PARENTS' ASSOCIATION PRESIDENT'S MESSAGE

The Parents' Association takes great pride in the acments of the Junior High and the Community Ho Academy and great pleasure in the accomplishments students.

We consistently strive to provide funds whenever pos to encourage activities which will afford our students v and enriching experiences which will not only enhance school but will equip each student for his future life.

We wholeheartedly support Resume for the expre given to the wide range of talents possessed by our studend most important for the demonstration of the studenty positive "school spirit".

On behalf of my officers and executive members I to extend our very best wishes to the Resume editor and hard working committee for great success and satisfac from their very ambitious undertaking.

MRS. MARVIN MANDE

EDITOR'S MESSAGE

There is always a time when we want to remember something. In our lives, the school plays a major part. We spend our whole childhood and adolescence there. We are continuously in the company of the students and staff of C.H.A.T. It is here where we form friendships, besides gaining knowledge. We all probably want to remember certain people and events. Resume is there for this purpose.

Supposedly, Resume is your book. Articles, pictures, etc. are yours, by you, and it shows that you are a part of our growing school. You are a part and a representative of the Jewish community, furthering your Jewish education and upbringing.

Resume is a collection of events that show that C.H.A.T. has a position in our community. It shows the achievements of the student of the community.

We, the staff of Resume, wish to thank Dr. Burack, Mr. Burke, and Mrs. Boyd for their help and advice, teachers, and pride in the achieve intended it to be - a symbol of the accomplishments of the Jewish youth, and a reminder to all of what contribution mplishments of it C.H.A.T. has given to you, the student.

PEARL GOLDBERG

ITION ^AGE

Community Hebrey

Is whenever possible our students varied only enhance ou uture life.

for the expression ed by our student on of the students

e members I wan ume editor and he ess and satisfaction

N MANDELL

COMMUNITY HEBREW ACADEMY STU-DENT COUNCIL PRESIDENT'S MESSAGE

What does it mean to be a Jew? How can we learn to live with other Jews in a world for of Goy'im? This is what we learn at Chat.

The students who have attended our school know of the fine Judaić background we receive. And one thing about which we can definitely be proud is our high acclaim scholastically. This year it is the same - Chat is graduating a class that has lived up to the true spirit of our school.

Along with our high scholastic achievement we have things common to all high schools. Proof of this is our newspaper, yearbook, after school games, ski club, and even this year, our Reach For the Top team.

Many thanks go to Mr. Hamakawa, Mr. Suffrin and their many friends who take some of our students skiing every Sunday.

All of us were certainly proud as we watched Chat win at Reach For the Top. A special 23/10 goes to Mark Cohen, Marvin Wolfson, Karl Skorecki and Shoel Silver for their performances.

The editors of this yearbook and school newspaper did an excellent job for us this year. Pearl Goldberg, David Schlanger, Jay Goldmintz and Martin Mloomer, thank you for an excellent show.

Another area which has always been our forte has been our U.J.A. campaign. This year due to three outstanding school-spirited under-graduates Harry Steinman, Michael Ostro, and Chaim Shainhouse we will surpass even ourselves.

During the past summer Norman Weisbart and I had great expectations for our school. We spent many hours planning and laying a background on which we could work this year. I thank Norman for all the time he has devoted to our school.

Since our goal has always been to improve ourselves, I hope next year the Student Council will be able to exceed and excel us and I hope the students of Chat will help them.

Some people look at things that are And ask why. I look at things that aren't And ask why not.

Shalom, LANA KIDECKEL

GENERAL STUDIES STAFF

A. Abramovitch, B.A.

S. Ackerman, B.A.

J. Agar, M.A.

S. Apple

M. Beam, B.A.

G. Bowley, B.Paed., M.A., F.R.G.S.

C.F. Braithwaite, B.A.

E. Che

R.E. Collip, M. A.

I. T. Cutler, B.A., B.Paed

B. Ehrlick

D, D, F

G. Gessell, B. Sc.

M. Gould, B.A.

D. Hamakawa, B.A.

S. Ho

H.A.Jennings

C. Knapp, B. A.

B. C. Lenard

E. F. Luke, M.A.

S. Applebaum, E

E. Moore, B.A.

S. Mussio, B.A.

E. Sager, B.A., B.Paed., F.R.G.S.

R. Schneider, B.A.

E. Cherry, B.A

D. D. Fraser, B.A

R. Spokojny, M.A.

R. J. F. Staples, B.A.

S. Sufrin

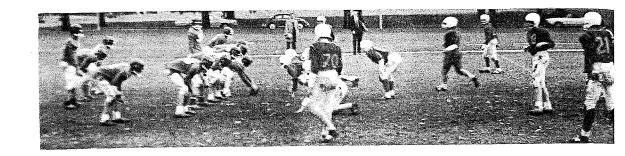
S. Hodus, B.A. N. Taylor, B.A.

W. G. Turnbull, B.A.

E.S. Vowles, B.A.

FOOTBALL REPORT

1st	30	Del 6
2nd	31	Del 12
3rd	12	UCC 6
4th	9	UCC 18
5th	Ω	Flem 21

1st

In our first game of the year we showed promise of things to come. With Lorne Young scoring twice, and Cohen, Kohn, and Jacobson scoring one each, we ran away with this one. The score was 24 to 0 before Coach Gray put the Stiffs in on defence. Ian Cohen hurt his knee.

C.H.A.T.- 30, Del.- 6

2nd

This game could be called Lorne Young Day. Scoring four touchdowns and running across one convert, he led the way to an all round slaughter. The other touchdown was counted by Seymour Kohn on a pass from resident card-shark Stan Rosen. Ian Cohen broke his ankle.

C.H.A.T.- 31, Del.- 12

3rd

In our third game, we fell behind early and tied the game in the second half on a touchdown by Ted Jacobson. Our winner was counted by 'guess who?' Lorne Young on a reverse punt return with Jacobson. This touchdown would not have been possible if not for a perfectly executed and carefully timed block in which Allan Sperling wiped out 3 pursuing pundits of piling on. Ian Cohen waved his cast at us.

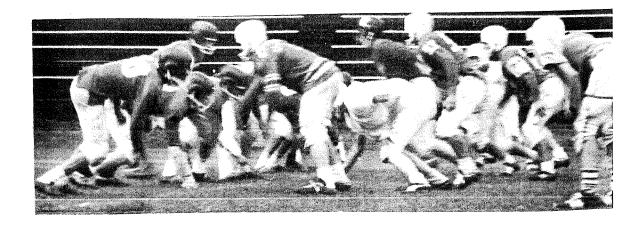
C.H.A.T.- 12, U.C.C.- 6

4th

We lost 18 to 9 at home. No comment, Ian Cohen stood around laughing.

5th

Slaughter at Fleming. Who is Ian Cohen?

SOCCER REPORT

by Saul Greenspan

Our soccer schedule has come to a close after one of its est seasons. In our first game, we beat U.C.C.'s 3rd. team, 0. Our second team also defeated U.C.C.'s 4th team by a ore of 9-1. We then played the Grade 10's. Our first played scoreless tie with the Grade 10's, while our 2nd team lost to e Grade 10's by a score of 2-0. We improved a lot during e fall but we failed to meet our objective, which was to eat U.C.C.'s No. 1 team. They beat us by a score of 7-1. On chalf of all the players, I would like to thank Mr. Jennings or taking his time to organize our teams and for arranging times against Upper Canada.

The Associated Hebrew School's soccer trophy awarded nually for outstanding performance was presented this year Saul Greenspan.

embers of the team:

aul Greenspan, Bernie David, Alan Weinbaum, Ira Kirshen, oseph Schnider, Peter Klein, Robert Chelin, David Young, teve Edell, Henry Samet, Howard Cooper, Alan Gilkopf, alph Rubinstein, Allan Bloc, Lorne Cooper, Herschel arshowitz, Marke Gryfe, Larry Berk, Melvin Stein, Mark Viseletter, Larry Danzinger, Asaf Zohar, Stephen Gallinger nd Stuart Pickard. Assistant Coaches: Harvey Weinberg and ammy Konigsberg. Coach: Mr. Jennings.

SKI REPORT

This year at C.H.A.T., for the first time, there was a ski ub, thanks to Mr. Hamakawa, Sidney Tenenbaum, and heldon Goodman. The first turnout was the best, having venty-five participating members. C.H.A.T.-niks were everyhere, straddling on the baby hill to schussing down Stretcher". And speaking of stretcher, David Wagman broke is leg. Transportation was provided by parents and almost very week Mr. J. Tenenbaum provided Mr. Hamakawa with station wagon to drive up. The ski club thanks these people by much. Some of the better skiers of the club were even ade junior patrols. All in all, it was a fair first attempt at priming a ski-club and next year it should be even better.

NETBALL TOURNAMENT

Every year in our school there are games of competition for the girls of the Junior High. This year, one of them was "Netball". This game is similar to volleyball, however, you do not push the ball with your hands, but you catch it and spike it over the net hoping that the opposing team will miss it. The first match between 9M and 9G was won by 9G. The first game was won by 9M by a score of 15 to 10, but 9G won both the second and third games by a score of 15 to 11, and 15 to 5. 8G beat 8M&L in two straight games by scores of 15 to 12, and 15 to 13. The match between 7G and 8G was won by 8G by a score of 15 to 11 and 15 to 11. Even though 7G were losers on the scoreboard, they raised over \$200. for the U.J.A. In the next game, 8G played 9G and 8G won the game and the Netball tournament. These games could not have taken place if it were not for Mrs. Ehrlich, who gave her time and effort in arranging and supervising the tournament.

> GAYLE BARATH & RHONDA WOLFSON 7G

MACHANAYIM

Machanayim is an Israeli game brought to our school by our gym teacher — Mrs. Ehrlich. There are six people on each team. The field or gym is divided into two sections; the inside field and the outside field. There is also a line in the centre dividing the sections of each team. One player from each team goes into his opponent's outside field, while the remaining players are in their inside fields and try to hit their opponents with a volleyball. The first players hit exchange places with their teammates in the opponent's outside field. The other players hit, remain in the opponent's outside field, trying to hit their opponents from there.

This year grades 8 & 9 competed against each other. The two grade 8 teams, 8G & 8LM played in the first game and 8G was victorious. Then 8G went on to play the grade 9 girls and the winners were the grade 9 girls.

We would like to thank Mrs. Ehrlich for teaching us this exciting game and for arranging the tournament for us.

BRENDA NEWTON 8G

THE CAFETERIA

Fumes of smoke and aromas of appetizing food drift throughout the crowded cafeteria. Bustling waitresses in somewhat dirty black and white uniforms weave their way in and out among crowds of customers, who stand idly gossiping around the tables because of the lack of sitting room. Somewhere in the distance a crash is heard, and as the throngs of people turn quickly around, the red and embarressed face of a petite waitress is revealed. As she quietly backs out through the kitchen door, a lean, string-bean janitor in a blue and grey uniform strolls into the room to mop up the mess of squashed cherry pies.

Then the confusion and hubbub resume and orders are once more shouted into the kitchen above the din and increasingly loud rumble of noise in the cafeteria.

Adding to the racket in the busy cafeteria is the continuous ringing of the cash register. The expressionless face of the young, red-headed woman at the cash register does not change as she slowly and mechanically pushes the buttons on her machine and totals the bills. But the blood slowly drains from the customers' faces as they fearfully eye the four-digit numbers that appear on their bills hoping some mistake has been made.

Suddenly, a clanging bell warns the approaching end of lunch hour, and the customers slowly and regretfully leave the friendly atmosphere of the small cafeteria, with similar thoughts on their minds as of people leaving the warmth of their home to go on a long journey.

THE CAMPFIRE

Imbedded in tiny twigs, the soldiers of light sat restlessly in the campfire pit.

From the dank hole of kindling a courageous spark ven tured into the hostile blackness. It illuminated the surround ings for a brief second. The darkness laughed cruelly, looming defiantly before the spark. The flash disappeared.

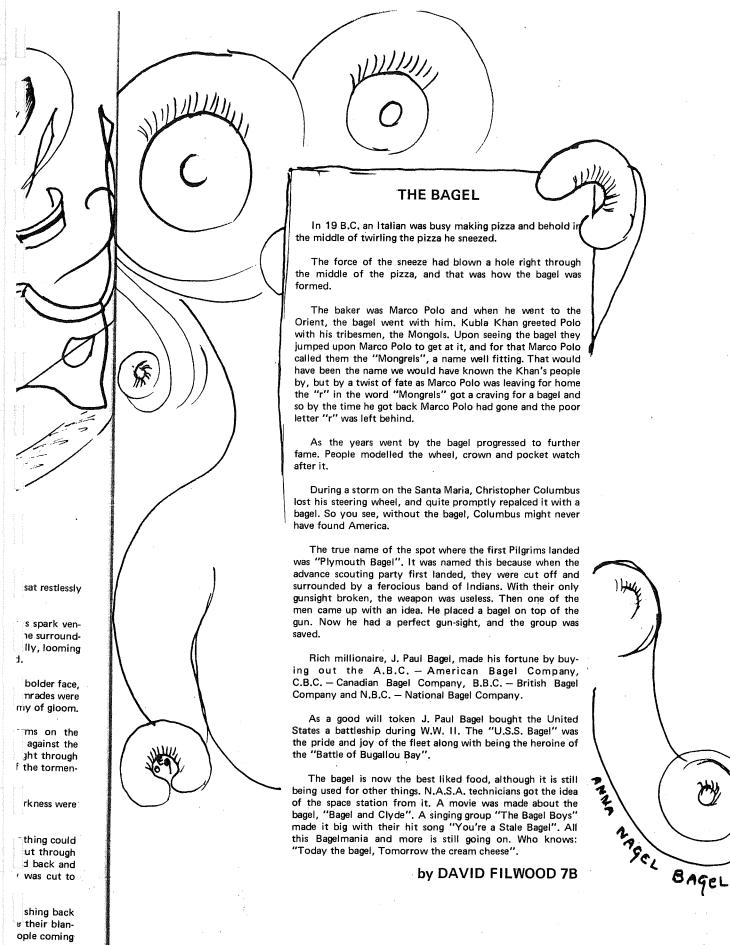
Soon the soldier returned, having taken on a bolder face and planted his feet in the logs. Gradually his comrades were coaxed out. An army of light stood before an army of gloom

Gaining strength, the fire placed warm arms on the ground around it, gaining new allies in the war against the cold. Gaining boldness, the fire shot sparks of light through the enemy's forces, weakening the frost lines of the tormen tor.

In spite of these bold tactics, the forces of darkness were impregnable. The light army was subdued.

Once more logs were thrown into the fire, nothing could hold back the warriors of heat. Knives of light cut through the stomach of the night. Cutlasses of fire jerked back and forth, butchering the darkness. The black army was cut to shreds.

Joyously, the rebels of light marched out, pushing back the enemy. Blissfully, the maidens of heat made their blan kets to place on the refugees of war; the cold people coming to warm themselves beside the victorious fire.

TZ 10A

1

The Guardians of Innocence, With hope in one hand and hate in the other, Are the smallest giants in the world. Their blood spills like the jewels of Raj-Purh. Their minds revolt like enraged Vesuvius. Their hearts beat like yours and mine.

Brush-cut from a dying mould
Helmet, camouflage and guts.
Like worms, they fondle the earth, their saviour, with mutilated bodies.
Their wounds invade the gates of Pergatory
Their homes — the trenches of Balaclava, and
Their fingernails are bitten like yours and mine.

Their hours are nine 'til fatally wounded.
Their raise is the cross or medalion or gash.
Their day off is up to their waists in mud.
With joint in one hand and automatic in the other,
They massacre other exiles from peace.
Their sleep is short and troubled.

The Guardians of Innocence,
With tears in one eye and blood in the other,
Pray to a God buried with their comrades.
Fern Hill is Bunker Hill to them.
Innisfree but a sick halucination —
But then again, so are their families.

Their canons are no longer so mighty,
As they stumble through the popies.
Their ammunition is starting to run low
And they dream of their silent women of the night.
Spring brings only warmer wounds
And summer — but sweatier deaths.

The Guardians of Innocence.
Around the globe their innocence is poured.
Their shrieks reach the ears of beggars and
Rebound from castle to graveyard and back to the castles.
Hail the Guardians of Innocence,
The Guardians of Experience.
HAIL!

2

Corpses lying all around
Rotting on the crimson ground.
Who knows what landing on the moon will yield —
Another atom bombing field?

Hail the the G.I.'s — May they gain strength From peace on earth.

IAN COHEN 13

The bearded man sitting at the table slowly sipped his glass of tea, his dry lips carefully consuming each drop. His face was wrinkled, his forehead furrowed like an ancient parchment. He looked down and gazed into the eyes of his grandson.

"You know what the Bible says about this?"

The boy's wandering eyes now rested on the point indicated by the weak finger.

"The Bible says to honour one's parents."

"Good, now try to note the exact text."

The scholar, his hand on the boy's back, looked down on the youth and the latter returned the look—indeed as great a study of each other as of the tall and complex book.

The scholar sighed and returned to his tea; the boy sighed too, returning to his studies. Smiling at the now frustrated youth, the old man slowly set aside the glass, removed his thick spectacles and began to explain;

"Note the two conflicting texts. The ten commandments talk of first honouring thy father an then thy mother. In Leviticus however, honour of thy mother preceded that of thy father."

To the young man, unable to show the same concern, the letters of the translators' and commentary script seemed to rise from the page in an incomprehensible maze. What possible difference could this minor word order make? He now fidgeted with his hands and swayed his legs in circles beneath the wooden chair. His puzzled face met patient eyes.

"Please, listen carefully". The scholar once again rubbed his eyes. "The explanation is really quite simple. Let me show you." As he spoke, his hands swayed, as though without these gestures, the point could never be made. His forefinger seemed to curl in and out and each time more violently than the last as the explanation became slightly more complex. When a final answer was reached, his full hand fell to the table as though he were surrendering both book and table to the pupil.

At this point there was a knock on the door and a tall, well-dressed man entered the small room.

"Well, how's he doing?"

"He'll be fine" was the only reply.

The boy meanwhile, stared aimlessly at the corners of the room and then through the window.

"What with all his other work, swimming and skiing lessons, he's quite busy, you know."

As if completely disregarging the remark, the old man continued in his own thoughts—"The times are certainly changing. I remember that when I myself was a young boy . . . But surely you must be in a hurry."

"He'll be here next week," said the tall man as they left.

Outside the boy heaved a heavy sigh and in the house the old man sighed also, more slowly and solemnly,

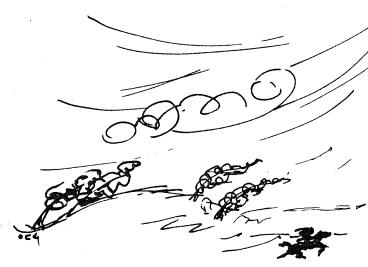
JONATHAN BURKE 12A

YESTERDAY'S WEATHER

The setting sun looked like a red ball of flame as it danced merrily on the glistening waters. The little white caps appeared as tiny elves lifting their heads to see the great ruby gem. The ever failing light vividly reflecting the bobbing bodies of ducks. All this could be seen as a glass mirage sadly beginning to crack for the coming of Autumn and Winter was apparent. Soon this vision of tranquility will be replaced by a cold and frosty blanket of snow.

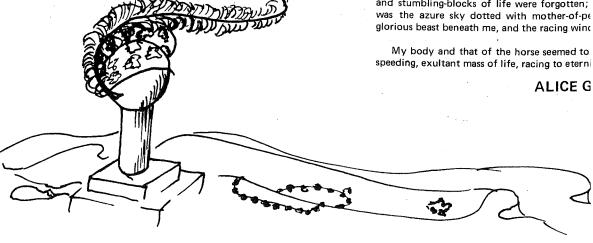
SARINA ROTSTEIN 8G

THE HAT FOR ME

Against a shimmering backdrop sat the most gorgeous hat on a pedestal of white. With pink embroidery accenting the blue-purple colours, it was a hat fit for a queen. From the right side of this exquisite chapeau rose a soft pink feather. Oh, if only that hat could be mine! But alas, fifteen dollars is too much even for the magnificent hat in the window.

SHIRA BERNHOLTZ 8G

A MOST EXCITING EXPER

Filtering through the swaying leaves, the dancing shadows upon the glossy backs of th It was to be my first time on a horse, and the so huge and menacing that I shivered despite sun. I surveyed the animals cautiously from drew nearer as my courage grew.

Glancing around, my gaze fell upon a de playfully pawing the ground with her foref uncommonly beautiful creature, with a sl heavy mane. After being assured of her relia mounted the patient animal. With growin stroked the smooth brow which was marked patch of white. Seating myself securely in t the reins tightly, while apprehensively awaitin

Slowly the mare, whom they called "C move, and we fell into an easy trot. By no vanished, and I felt a strange alliance with n steady, rhythmic movements beneath me s laxed my jittery nerves.

Suddenly Ceres bolted off our path and c speed across an open field. At first I panick for help began to ineffectively tug at the reins that Ceres had longed to escape from the m beaten path, as we often crave a change existance. Eventually I began to relax and e rating speed. My hair flying in the wind, my I the sweet air, I sensed a new awareness of my a closer link with God. I felt that I was not (of my horse, but the master of life itself. All and stumbling-blocks of life were forgotten; was the azure sky dotted with mother-of-pe glorious beast beneath me, and the racing wind

speeding, exultant mass of life, racing to eterni

XPERIENCE

eaves, the summer su lacks of the waiting h i, and the animals lo d despite the warm lusty from a distance

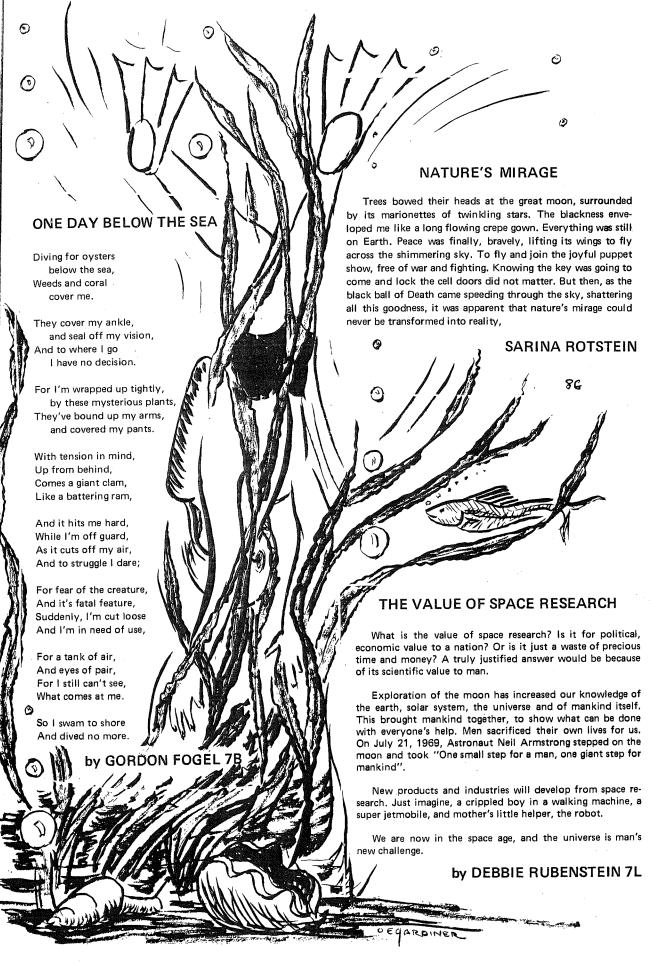
oon a dark brown over forefeet. She work with a shining pelt of her reliability, I she growing confider marked by a star-shurely in the saddle I y awaiting my turn.

lled "Ceres", bega By now my fear e with my horse, w th me soothed and

th and cantered at g I panicked, and, ye ie reins. I then real the monotony of hange from every ix and enjoy the ex nd, my lungs filled v is of my existance, is not only the ma self. All the petty of gotten; all that exis r-of-pearl clouds, g wind.

med to merge into o eternity.

E GROSZ 1

@≥

POEM NO. 2

THE PEACE OF LOVING YOU

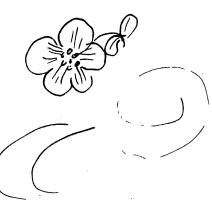
As the tide foams over the sand-dusted beach
I have felt your body next to mine
The sun beating down in spasms on our bare arms
I have held you close needing your warmth
As dusk blankets us in a film of cooling breezes
I have felt the splendour of being close to you
As night envelopes us in its cold disguise of blackness
I have known the safety of lying in your arms
The stars twinkling light years away
I have known the unearthliness of loving you
As darkness leads us further from the beach where we lay
I have felt you inside me
As dawn illuminates the heavens in a warm sparkling of or

As dawn illuminates the heavens in a warm sparkling of pastel beauty I have felt our bodies shake in spasm

The ecstacy of uniting our souls - our bodies into one perfect entity

the peace of loving you

DARA LEVINTER 11B

13

IAN COHEN

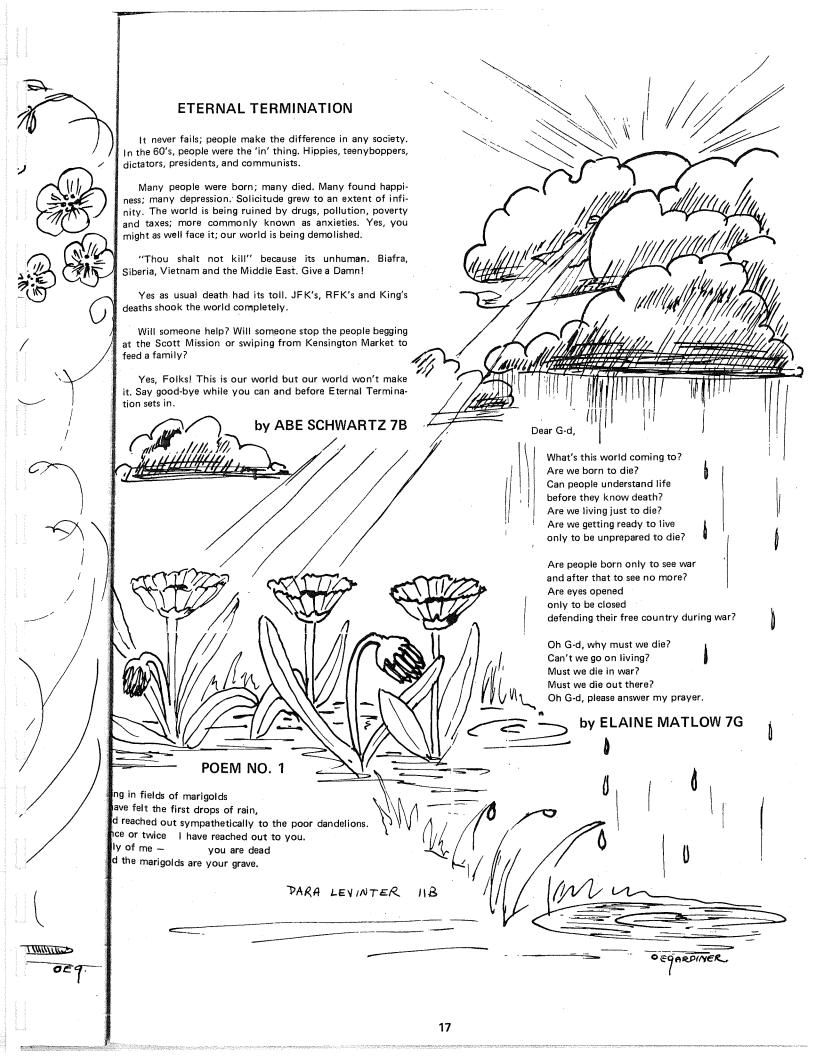
Little Daria was a young girl born in India's lowest caste. She surely would have lived as miserable a life as the other misfortunates, had she not had one outstanding companion — her little red notebook. Her mother had taught her how to write and she constantly scrawled her barely legible characters in her book. One sentence to a page. It has rained for days. I was beaten again.

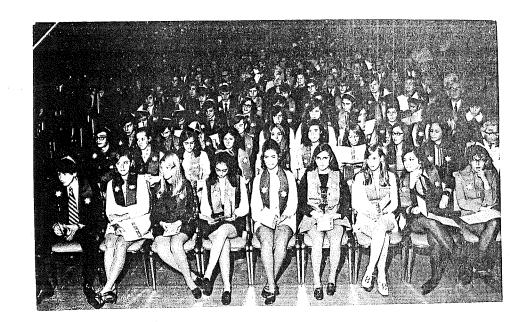
Throughout draught, starvation and disease Daria held her notebook near. She died at the age of eleven, clutching her torn notebook to her torn body.

I dream often of Daria, alias Life, alias Love, alias Lord, alias Ian Cohen. It has rained for days.

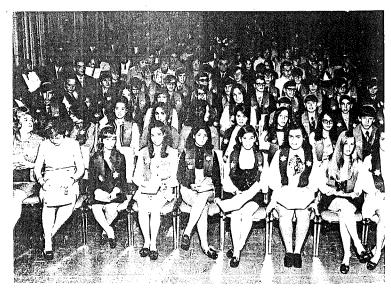

O.E.

GRADUATION EXERCISES

n Sunday, November 2nd., the joint graduation exerof the Community Hebrew Academy of Toronto and Junior Day High School of the Associated Hebrew ols took place.

he Grade 9 Valedictory speech was delivered by Edwin chick. Scholarships were awarded to the following uating students:

HEBREW DEPARTMENT

Abells	David Moses
Abells ia Cohen	Dianne Mucher
tt Diamond	Elliott Ostro
ri Eisner	Michael Ostro
am Fraenkel	Ruth Rapoport
h Frankel	Maria Sher
ly Katz	Randy Shiff
Kleinberg	Mindy Silverburg
in Krofchick	Pnina Wajnraich
n Kurtz	Jack Weinberg
hen Mernick	Allan Wolfson

course, Ontario Scholarship winner,

award for excellence in Bible, granted a

bursary by the Scholarship Committee.

-at University of Toronto in an Arch-

itecture course, Ontario Scholarship

winner.

ENGLISH DEPARTMENT

Joyce Feinman	Robin Silverberg
Amy Forman	Shana Dena Simo
Rachel Guttman	Roberta Somlo
Richard Posner	Harvey Weinberg
Dinah Rosen	Michael Young
Anne Rotenberg	

The Valedictorian for the Grade 13 class was Miss Jeanette Pik.

At a meeting of the Scholarship Committee held late in October, bursaries were awarded to the following graduates of previous classes:

Nathan Brodsky, Irving D. Goldfein, Ruth Farkas Himsley, Ruth Honigsberg, Cynthia Kohn, George Rodak and Meir

The following students are attending university after completing Grade XII:

Phyllis Gordon, Magda Grosz and Heidi Kranz are now at Yeshiva University, Stern College; Sydney Nestel is at Waterloo University.

course, Ontario Scholarship winner.

History.

-at University of Toronto in a General

course, award for excellence in Jewish

-at York University in a General

THE GRADE 13 CLASS	OF 1969	
-at York University in a General course.-at University of Toronto in a General course, Ontario Scholarship winner.	Jeanette Pik	 at University of Toronto in a General course, Ontario Scholarship and University Scholarship winner, award for General Proficiency in Hebrew.
-at York University in a General course.-at University of Toronto in a General course.	Myer Rosen	—at Hebrew University, Ontario Scholarship and University Scholarship winner, award for excellence in Hebrew Literature and granted a bursary by the Scholarship Committee.
-at University of Toronto in a General course, Ontario Scholarship winner, award for excellence in Talmud.	Marvin Rubinstein	-at University of Toronto in an Engineering course, Ontario Scholarship winner.
-at University of Toronto in a General course.	Toby Schein	-at University of Toronto in a General course.
 —at University of Toronto in an Engin- eering course, Ontario Scholarship winner. 	Martin Schwartz	 at University of Toronto in a General course, Ontario Scholarship and University Scholarship winner.
-at Hebrew University in a General course. Ontario Scholarship winner.	Joseph Shier	-at University of Toronto in a General

Joy Anne Shier

Avram Steinman

al Garnick

Greenspan

e Greenwald

yn Klein

iel Kurtz

in Lockshin

Gersti

1970

GRADUATES

NAME: Joseph Baum

NICKNAME: P.J., Yasef, Phineas, Dum-Dum

AMBITION: Medicine

PROBABLE FATE: Affluent Plumber and Math Teacher

FOND & NOT SO FOND MEMORIES: Starting a crackerjack prize collection,

the Physics test, baked beans and eggs

GREATEST INFLUENCE: Me, Herr Cop, Mr. Gessel, my cat and other friends,

Schwartzbart's "Last of the Just"

FAVOURITE EXPRESSION: "Where's my math?"; "Of course I'm right!";

"...and then I take off me skates"

NAME: Asher Frankel NICKNAME: Parnickel

AMBITION: Engineering 'cause of love of driving trains
PROBABLE FATE: Falling off the Talahassee Bridge
FOND & NOT SO FOND MEMORIES: The first day I saw Miss L
GREATEST INFLUENCE: Casey Jones and Canapaball Express.

GREATEST INFLUENCE: Casey Jones and Cannonball Express FAVOURITE EXPRESSION: "Happiness is a Yeshiva Bachur";"

Horror, The Horror"

NAME: Frayda Gorenstein NICKNAME: Nayda AMBITION: Biologist

PROBABLE FATE: Wife of a scientist

FOND & NOT SO FOND MEMORIES: Mr. Burke's Tobacco smell; Gym trophy GREATEST INFLUENCE: Mr. Cutler saying—"All right, clear the decks!"

FAVOURITE EXPRESSION: "Terrible!"

NAME: Israel Gottesman

NICKNAME: Izzy, Gottenham, You Boy

AMBITION: To get out of school as soon as possible

PROBABLE FATE: Trapped in school for the rest of my life

FOND & NOT SO FOND MEMORIES: The outside of Grade 1

Playing Clubish in the study room and Mr. Burke confiscating th GREATEST INFLUENCE: Mr. Tchop, Miss Lure, Mrs. Schneid

FAVOURITE EXPRESSION: "You Boy, Get Out!"

NAME: Ira Israel Grafstein NICKNAME: Yissy, Grepshtein AMBITION: Biochemist

PROBABLE FATE: Kosher Butcher or helping Mr. Smith dissect rats
FOND & NOT SO FOND MEMORIES: Triple Maths every day; Slide Rule
Drill; Skipping without getting caught; Tefillah, but only once a week
GREATEST INFLUENCE: Mr. Smith's Bio & Chem Classes; Rav Chaim's

and Mrs. Schneid's stories (Am Yisrael Chai)

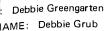
FAVOURITE EXPRESSION: "Yay, Another Math Period!"

rains ruge day I saw Miss Luke, nball Express

iva Bachur"; "The

ION: To work with handicapped children

ABLE FATE: Be hard of hearing with — .375/400 vision

& NOT SO FOND MEMORIES: Running on Jewish Standard Time

TEST INFLUENCE: People

URITE EXPRESSION: "You'll see it!"

NAME: Ken Greenwald

NICKNAME: Kenwald; Kenny

AMBITION: Architect for my own medical building

PROBABLE FATE: Professional parasite

FOND & NOT SO FOND MEMORIES: Field days, early closing, centre on

football team, miserable little chickory, Fish & chip and potato jokes

GREATEST INFLUENCE: Mr. Tchop and Arnold Palmer

FAVOURITE EXPRESSION: "Good thing I got Hebrew"; "Reena!!"

E: Pearl Hochman NAME: Pairele

TION: Mad Pharmacist

ABLE FATE: Author of "Dissecting Can Be Fun"

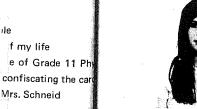
& NOT SO FOND MEMORIES: Kindergarten; well ventilated

em, Lab

DURITE EXPRESSION: "Who Stole My Sliderule?"; "Don't Worry

bout [t]"

NAME: Ruthi Rejla Honigsberg NICKNAME: Little Lotta

AMBITION: Languages

PROBABLE FATE: Wife and mother of quadruplets

FOND & NOT SO FOND MEMORIES: Talking to Dr. Burack, filling out

University applications, reclaiming stolen pens

GREATEST INFLUENCE: Irwin

FAVOURITE EXPRESSION: Untranslatable into English

E: Nathan Kirsh

NAME: Rosencrantz or Guildenstern

TION: To attend U of T and graduate in Honour Sciences

BABLE FATE: U of T Parking Attendant

D & NOT SO FOND MEMORIES: Grade 11 & 13 Physics Classes;

renuous Gym Classes

OURITE EXPRESSION: "Come Again";"My L'il Ones"

NAME: Diane Konigsberg
NICKNAME: Dena, Grubbe
AMBITION: Research Scientist

PROBABLE FATE: Switchboard operator on a Kibbutz

FOND & NOT SO FOND MEMORIES: Being president of the same class in

grade 11 & 12, dissecting

GREATEST INFLUENCE: Mrs. Snider who put me in the Grade 5 accelerated

class

FAVOURITE EXPRESSION: "What a riot!"; "Huh?...Oh!"

NAME: Naftali Neuberger NICKNAME: Naftal AMBITION: Doctor

PROBABLE FATE: Tree Surgeon or Medicine Man

FOND & NOT SO FOND MEMORIES: Pacing in Bio class, 1,

note checks; walking out during films

FAVOURITE EXPRESSION: "Noo, Noo. Hala, Hala"

NAME: Mickey Ostro

NICKNAME: Michael, Yick the Prefect

AMBITION: Dentistry

PROBABLE FATE: Principal after Dr. Burack; Permanent substitute teacher
FOND & NOT SO FOND MEMORIES: "Is he a teacher?"; Yearbooks, Grade 11
German Teacher, Mr. Tchop's picture, the films, Student Council Meetings

GREATEST INFLUENCE: Dr. Ivy and Dr. Hume, Mike & Louie

FAVOURITE EXPRESSION: "No milk, no cookies"; "You've got a detention

after school"; "I've got too many credits"

NAME: Rosy

NICKNAME: Arthur I. Rosenzweig

AMBITION: "To know wisdom and instruction; to compreh-

understanding"

PROBABLE FATE: Messenger boy for Western Union

FOND & NOT SO FOND MEMORIES: Carrying Sachles up a surviving the Fleming football game; blowing the whistle?,

PSSC, Tling

GREATEST INFLUENCE: Mr. Schneider, Warren Curtis, the

the Sterling Slide Ruler

FAVOURITE EXPRESSION: "At's a Boy Lovie"; "This is (

the student does the studying"

NAME: Naomi Schild

NICKNAME: Child, Mono, Nomo

AMBITION: To be in 1st year Hebrew U. while everyone else is in 2nd year U.

of T.

PROBABLE FATE: To be in 1st year U. of T. while everyone else in in 2nd year

U. of T.

FOND & NOT SO FOND MEMORIES: Mr. Sager's Grade 7 Geography exam GREATEST INFLUENCE: Listening to Mr. Birenbaum tell stories on Friday

afternoons in Grade 4 at Beth Emeth

FAVOURITE EXPRESSION: "Chaval!"; "Boker Tov!" "What a Boosha"

Chaim Shainhouse

ME: Kiam, Kyman

ON: To be in an all bearded class, Leader of Betar

BLE FATE: Logical Debator or Farmer

& NOT SO FOND MEMORIES: Mr. Tchop's picture; A final year of

to an overpriced movie theatre

EST INFLUENCE: Betar, Susan, Gemara Chazara

RITE EXPRESSION: "Das right, Hime!"; "Look out, it's a bomb!"

n Bio class, 1,000 mile

ala"

NAME: Susan Silverman NICKNAME: Susie

AMBITION: Research Work in Bio. & Psychology

PROBABLE FATE: Secretary

FOND & NOT SO FOND MEMORIES: Shivering in my winter coat with

the heat off

GREATEST INFLUENCE: Mr. Smith's Bio. Classes

favourite expression; "What Time Is It?"

: Perry Val S. Simon

NAME: Shrug, Simpleton

TION: Pharmacy

ABLE FATE: Polishing empty pop bottles in the basement of Bayview

rmacy

& NOT SO FOND MEMORIES: Mr. Sager's field trip; Mr. Gessel's

hday, extrapolating, masticating, 18,197 free periods since Grade 7

TEST INFLUENCE: Mr. Simchovitch, Solly's socks (unterman), Chaim's

rd, Joe's sideburns

URITE EXPRESSION: "Right!"; "How come?"; "Just think!"; "Zilch on

un''

comprehend the s

on

hles up and down e whistle?, Sacu, Al

urtis, the Fat Cod

"This is Chem Stud

NAME: David J. Socken

NICKNAME: Guildenstérn or Rosencrantz

AMBITION: Architect, Dentist, Doctor, Lawyer, Nuclear Physicist or

deciding first to go to university

PROBABLE FATE: High Priest when Temple is built in Jerusalem

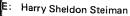
FOND & NOT SO FOND MEMORIES: Attending classes occasionally; participating in our regular German sing-song although I failed Music

por disputing in our regular contract only soring archodyll related to the

 ${\tt GREATEST\ INFLUENCE:\ Sigmund\ Freud,\ Dostoevsky,\ and\ Dr.\ S.\ Burack}$

FAVOURITE EXPRESSION: "Whatever Good We are Told About Ourselves,

We Learn Nothing New"

NAME: Hersh, ooo The Prefect

TION: Economics, Law

BABLE FATE: Audio-Visual and Printing Technician or Warden

D & NOT SO FOND MEMORIES: Six years in a Technical course, Printing

Yearbook, Making announcements, Yelling at the little ones ATEST INFLUENCE: Mr. Cutler, Mr. Burke, Machiavelli

PURITE EXPRESSION: "Who's Clearing?"; "He does what I does and

ls 'cause I didn't do it''; "It'll come quick, but won't turn black."

NAME: Rachel Waverman

NICKNAME: Ruch

AMBITION: To discover my Ambition

PROBABLE FATE: President of Weight Watchers

FOND & NOT SO FOND MEMORIES: Spares; French Dictees, efficient

heating system.

GREATEST INFLUENCE: Snoopy, Josephson

FAVOURITE EXPRESSION: "Neboch"; "Bullfeathers"; "I'm Hungry"

NAME: Lorne Young

NICKNAME: Lornie, Da Blue Streak AMBITION: Roller Derby Blocker

PROBABLE FATE: Pro fullback for the Blues

FOND & NOT SO FOND MEMORIES: Slad Ruuuzz Drizz;

pitching..."; Free Films

GREATEST INFLUENCE: Mrs. Atkinson, Charlie O'Connell, C FAVOURITE EXPRESSION: "Aach Diane..."; "I hope so"; "R

NAME: Marvin Zuchowski NICKNAME: Ziggy, Zig, Zik

AMBITION: To live a long happy life

PROBABLE FATE: Death in a car accident that wasn't his fault

FOND & NOT SO FOND MEMORIES: Mr. C's Math classes, The spare room,

apologizing to Miss Luke

GREATEST INFLUENCE: The Hebrew Staff FAVOURITE EXPRESSION: "What a farce"

Jeffrey Chelin

Ian Cohen

Roberta Janikun

Howard Markus

ABSENT: Stephen Albert, Seymour Kohn, Arthur Shiff

uuzz Drizz; "If Jac

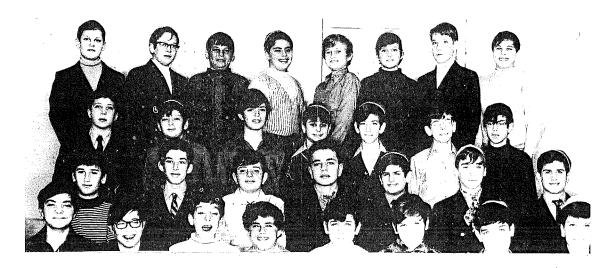
)'Connell, Diane's hope so''; ''Roll Um

Class Pictures

Suzy

vid Walerstein

7B TOP: Mark Korson, Alvin Meisels, Robert Gasner, Ron Davis, Abe Schwartz, Howard Snow, Eli Silverberg, Simon Nemtz SECOND ROW: Earl Kideckel, David Fishbaum, Steven Edell, Mark Weisleder, Steven Gallinger, Allan Gelkoff, Jesse Tei THIRD ROW: Aaron Goldberg, Gary Rubinoff, Robert Schonberger, David Filwood, Alex Hartman, Mark Fishman, Gerr BOTTOM ROW: Mike Mucher, Alan Bloch, David Rose, Jeff Weller, Gary Tenenbaum, Jeff Goldlist, Jack Kohl, Oded Hu

TOP: Carol Parker, Daphne Winland, Nili Laiman, Edith Neuberger, Rochelle Eisen
SECOND ROW: Debbie Blackstone, Aviva Mirsky, Ellen Sone, Cheryl Gerstein, Yaffa Zahler, Ellen Kraft, Susan Rosenthal,
THIRD ROW: Pamela Katz, Ellen Jacobson, Risa Lerner, Karen Tenenbaum, Anna Turkienicz, Gayle Barath, Ronnie Wolfsc
BOTTOM ROW: Gayle Edelstein, Judy Neuberger, Meira Kasten, Malka Edell, Lori Ferman, Annette Fulop, Anne Levanoff,

imon Nemtzov "off, Jesse Teitel Fishman, Gerald Ha 'ohl, Oded Huber

TOP: Jeff Moskowitz, Mike Feld, Brian Gold, Gordon Fogel, Mark Goodman, Arthur Zoltak
SECOND ROW: Mayer Berger, Allan Herman, Jeff Sperling, Harold Maltz, Martin Zimmerman, Arthur Rabinowitz
THIRD ROW: Ruth Leibowitz, Lorraine Berk, Ruth Korenwasser, Ella Burkowski, Bev Dobbs, Sharon Stolero, Debbie Rubinstein, Phyllis Caplan.

BOTTOM ROW: Steven Goldenberg, Vicotr Simon, Steven Katz, Sidney Kleinman, Robin Klagsburn, Judi Mittelman, Risa Richmond, Annette Blankenstein ABSENT: Shaun Levinter

n Rosenthal, Risa Innie Wolfson, El ne Levanoff, Nan

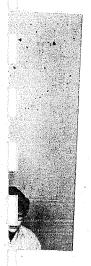
TOP: David Zeldin, Jeff Shumacker, Barry Shiff, Moshe Teller, Louis Vanderslouis, Michael Risen, Mark Smiley, Benny Zalcsberg MIDDLE: Alan Snow, Marty Goldhar, Miguel Singer, Bernie David, Richard Basset, Stephen Fields BOTTOM: Cindy Eisen, Rhona Kanner, Aurelia Malatsky, Sharona Freudman, Barb Wagman, Gail Isakow, Heidi Yallowitz-Lasser, Barb Silverman

TOP: Rony Rein, Alan Steinfeld, Lorne Cooper, Larry Berk, David Rothbaum, Howard Cass
SECOND ROW: Murray Rosenthal, Leon Kushnir, Howard Kirshenbaum, Alex Honigsberg, Allan Young, Mark Shiner, Mike S
THIRD ROW: Hershel Garshowitz, Steve Blitzer, Saul Greenspan, Steve Waisglass, Laurie Shiff, Joey Turk, Joel Kennigsberg
BOTTOM ROW: Mitchell Weiss, David Javasky, Jeff Greenspan, Steven Skurka, Ira Kirshen, Howard Cooper, Mayer Godfrey,
Larry Danzinger, Joel Krivy

TOP: Ann Hershtal, Esther Kwinta, Tova Kelman, Florence Jackobowitz, Debby Forman
SECOND ROW: Melissa Dorfman, Yael Bernstein, Marsha Greengarten, Karen Jackobowitz, Janice Rotman, Rebecca Rotenbe
THIRD ROW: Susan Klein Debbi Siegel, Brenda Newton, Sarina Rotstein, Thalia Fenvyes, Miriam Rubin, Nancy Sher
BOTTOM ROW: Shira Bernholtz, Miriam Wisebrod, Robin Milstein, Esther Warzecha, Bayla Teitel, Sheryn Posen, Shelly Silve
ABSENT: Meta Rotenberg, Betty Sigilum, Esther Shanker

Shiner, Mike Seldm I Kennigsberg er Godfrey,

TOP: Jeffrey Rosenthal, Sidney Woznica, David Rubin, Michael Tanenbaum, Henry Samet, David Young, Eli Rosenzweig Earl Schwebel MIDDLE: Ellen Greenbloom Temi Grafstein, Marla Glick, Risa Wohl, Norine Stern, Terri Sugar BOTTOM: Zelig Rubenstein, Mark Turkienicz, Melvin Stein, Joseph Schneider, Ralph Rubinstein, Stuart Picard, Allan Winebaum, Ricky Goldsmith

i Rotenberg r helly Silverberg

8M

TOP: Eddie Richman, Mark Gryfe, Brian Lass, Aubrey Appel MIDDLE: Martin Himel, Marla Allen, Julie Bukowiecki, Cindy Albert, Debbie Eisner, Pearl Brenman, Bobby Markovitz BOTTOM: Ruth Berkan, Arthur Fisch, Peter Klein, Howie Kohn, Howie Kamen, Bobby Chelin, Sari Buksner

TOP: Leslie Train, Howard Podeswa, Michael Schumacher, Mark Goodman, David Brown, Norman Jesin SECOND: Millard Lerman, Sammy Konigsberg, Irving Isakow, Norman Reinstein, Danny Kutner THIRD: Shalom Eisenstat, Michael Mirsky, Allan Berk, Sheldon Weinberg, Norman Branitsky, Allan Reiss BOTTOM: Howard Shidlowsky, Simcha Edell, Arthur Herzig, Allen Robbins, Robert Barris, Steven Sher

9B

TOP: Tina Pupko, Rhona Gerstein, Gail Midanik, Barbara Barenholtz, Janet Scyzoryk, Helene Bauer, Faith Park

MIDDLE: Evy Moskowitz, Lindy Gross, Debby Silver, Miriam Levinson, Shelly Wisebrod, Ellen Lustig, Corinne
BOTTOM: Michelle Green, Ellen Richmond, Ruth Tenenbaum, Judy Greengarten, Bella Feiner, Ellen Warner

9M TOP: Arlene Godfrey, Madeline Kanner, Laya Gorenstein, Judy Clodman, Terri Marshall, Shelly Dorfman BOTTOM: Richard Grafstein, David Shainhouse, Stephen Epstein, David Wagman, Steven Schmeiser, Leslie Kraft, Brian

eiss iher

h Parker nne Slatt ir

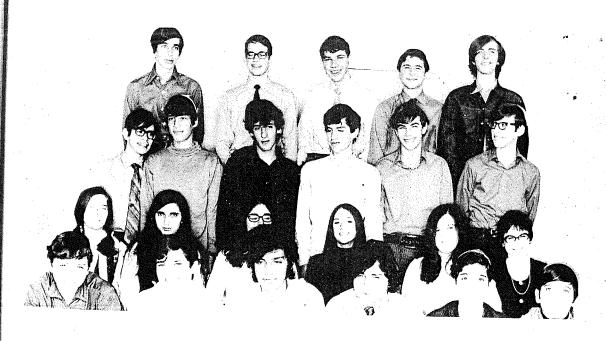

ian Chvertkin

10B

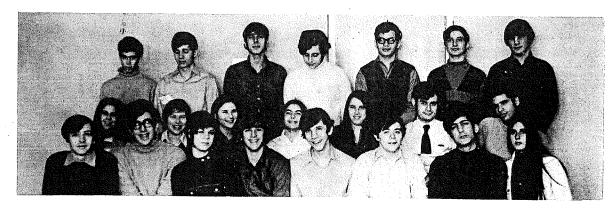
TOP: Alice Grosz, Anne Lipner, Janice Colchary, Rachel Guttman, Miriam Fraenkel, Diane Mucher SECOND: Martin Loomer, Cary Cohen, Yoel Abells, Elliot Diamond, Ralph Frankel, Ira Kleinberg, Sol Kaplowitz THIRD: Fred Guth, Mark Glatt, Steven Goldberger, David Binder, Mitchell Gallinger, Larry Gladstone BOTTOM: Edwin Krofchick, Joyce Feinman, Shelly Katz, Ellen Kurtz, Robin Silverberg, Henia Cohen, Larry Goldberger

TOP: Barry Rubinoff, Yaakov Neuberger, Jack Weinberg, Elliott Ostro, Steven Raskin SECOND: Richard Posner, Lloyd Newton, Randy Shiff, Paul Rotenberg, Sam Pillersdorf, David Rubin THIRD: Marla Sher, Dinah Rosen, Marilyn Parl, Ruth Rapoport, Barbara Nurenberger, Anne Rotenberg BOTTOM: Harvey Weinberg, Jerry Solomon, Steven Rosenbaum, Jeff Stern, Michael Ostro, Allan Wolfson

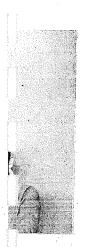

TOP: Vivian Rosenzweig, Raezel Kurzrock, Malka Goldenberg, Robin Henry, Susan Fisch, Linda Tenenbaum SECOND: Linda Markus, Cyril Strom, Jeff Sher, Susan Tobias, Janice Greene, Lana Kideckel, Daphna Fenvyes THIRD: Banjamin Laufer, Morris Sosnovitch, John Ulmer, Steven Freiman, Larry Goldenberg, Brian Green, Stephen SI BOTTOM: Nathan Cohen, David Schwartz, Steven Kraft, Sheldon Cooper, Sheldon Roth, Elliott Shane, Albert Kirsher

TOP: Joel Greenstein, Norman Weisbart, Sam Radzinsky, David Rosenzweig, Stanley Markin, Steven Mlotek, Sam Nusynowitz

MIDDLE: Rhona Epstein, Malka Nemtzov, Malka Applebaum, Shirley Moskowitz, Chaya Hecht, Mark Train, Joel Clodman BOTTOM: Philip Goldband, Jay Goldmintz, Mina Beker, Roy Goldberger, Benji Applebaum, Jeff Katz, Sidney Tenenbaum, Da

nvyes n Stephen Shaul ert Kirshen

TOP: Shoel Silver, Teddy Jacobson, Karl Skorecki, Mark Cohen, Simon Yakubowitz

SECOND: Gitta Grosz, Renee Berk, Rochelle Rubinstein, Glennie Brown, Nessa Rapoport

THIRD: Vivian Freund, Gloria Tenenbaum, Sheila Adler, Miriam Galet, Marvin Wolfson, Esther Greene, Joni Greenspan

BOTTOM: Laurie Manilla, Jonathan Burke, Susan Rubinstein, Jerry Javasky, Jerry Faivish, Michael Shaul, Ira Kurtz

12B TOP: Barbara Gryfe, Esther Frankel, Terri Herzig, Reena Rotenberg, Evelyn Wagner
MIDDLE: Relik Shafir, Sheldon Silver, Shelly-lyn Muchnick, Betty Stercz, Judy Eisen, Susan Mittelman, Sheldon Salcman
BOTTOM: Toby Torem, Mark Frankel, Sheldon Goodman, Neil Hahn, Neil Hiltz, Alan Sperling

enbaum, Dara Lev

usynowitz odman

Class Pages

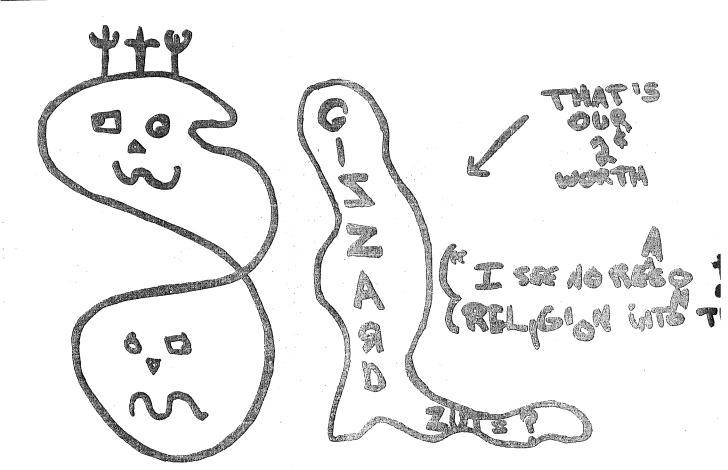

cause it's the End of the year, we would like to know, what ld happen Meina became boy-crazy.

Wili began the anti-Bobby Sherman dub Malka lost the fuzz anne grew taller than Rochette Elaine got a sense of humour We could count Gzyle's freckles Pamela wasn't so apologetic Nancy got flushed down the took Debbie 90t a brush-cut Cheryl opened her mouth Lori reached --- 's shoulder.
Yaffa ever won a game of Lotto Daphne Ever lept a secret Judy married a Eatholic ludy married a Eatholic lisa Panker lost weight. (Eheld become a Parker Pick) anna stopped making funny faces.
Gayle E. didn't have holes wa got laryngitis Pise L. shaped up or shipped out thinley went through a day without a chocolate bar in her running shoes hirley went through a day without a chocotone par ellen I hated cats ough Technical Tenanboum (Karen) stopped asking questions Ellen Some got a diff sewed the whole in her gymsut mark below 101. anole, shrungle in the wash We could figure out what would happen to Susan! llen Knaft became a cheese spread 7/6 had a sense of humour!!! dulus nan out of hair nibbons. HE CLASS Bevoobbs JEMMLE GORD 1 SPERUAL PRDON FOUEL PHYLLIS CAPLAN)F SIONEY KLEINMAN MARTIN ZIMMERMAN MAYER BERKEL LORRAINE BERK JEFF WE MIKE FELD JUDI MITTELMAN HARDLO MALTZ ELLA GURANO WS NI DEBBIE RIBINSTEIN JEFF MUSKOWITZ ANGLE TTE BLANKENSTEIN ROBIN KLA GSBURN RUTH LEIBOWITE RUTH KONENWASSER ARTHUR RABINOWITE VIC SIMON BRIAN FEQ L D ST EVEN MATE ARTHUR BOLTAR STEVEN GOLDENBERG RISA RI CHMONO ALLAN HERMAN MARK - GOMAN SHARON STOLERO SHAUNLEWATER 35

36

the silent minority

SCHOOL DAYS

Sung to: A Partridge in a Pear Tree

On the first day of school The teachers gave to us, Hours of homework And 500 lines to paraphrase.

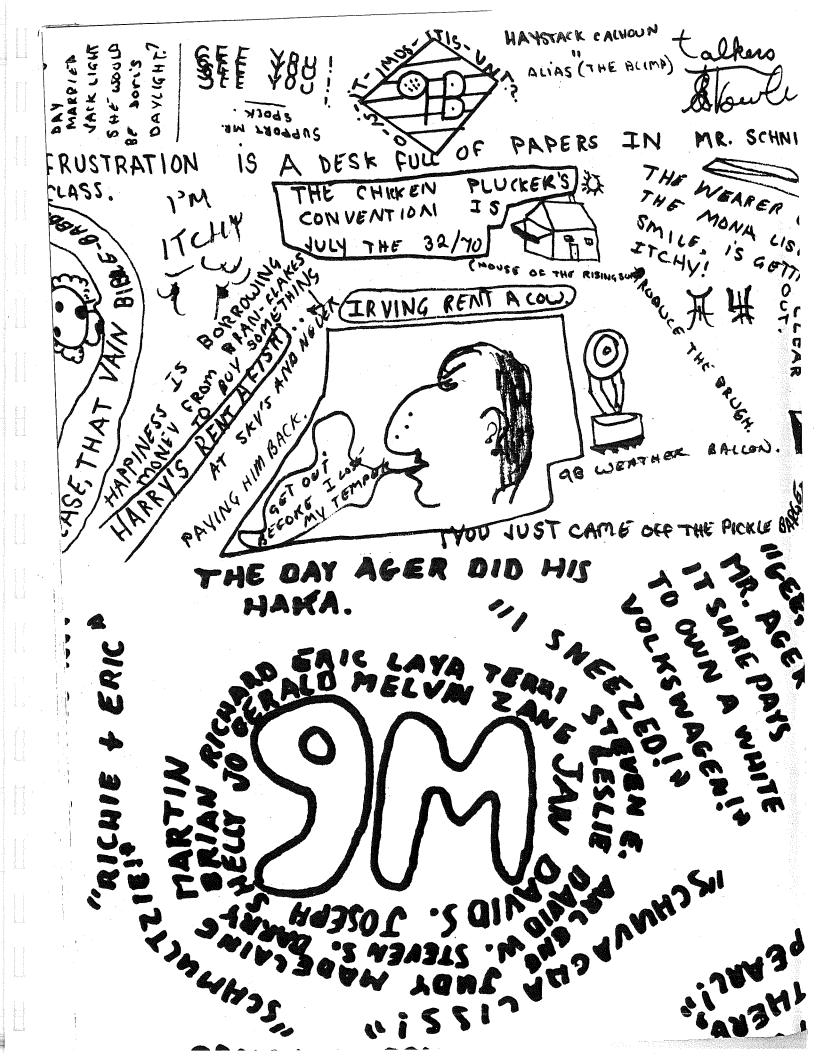
On the second day of school The teachers gave to us, Three tests to study for, Hours of homework And 500 lines to paraphrase.

On the third day of school
The teachers gave to us,
A project due for tomorrow,
Three tests to study for,
Hours of homework
And 500 lines to paraphrase.

On the fourth day of school
The teachers gave to us,
One exam schedule,
A project due for tomorrow,
Three tests to study for,
Hours of homework
And 500 lines to paraphrase.

On the fifth day of school
The teachers gave to us,
One nervous breakdown,
One exam schedule,
A project due for tomorrow,
Three tests to study for,
Hours of homework
And 500 lines to paraphrase.

9G

david Walerstein ken greEnwald

stephen Albert arthur Rosenzweig debbie grEngarten

asher Frankel
ruthI honigsberg
suzyN schwebel
howArd markus
racheL waverman
israeL gottesman
perrY simon

pearL hochman
dianE konigsberg
nathAn kirsh
marVin zuchowski
davId socken
naftal Neuburger
ira Grafstein

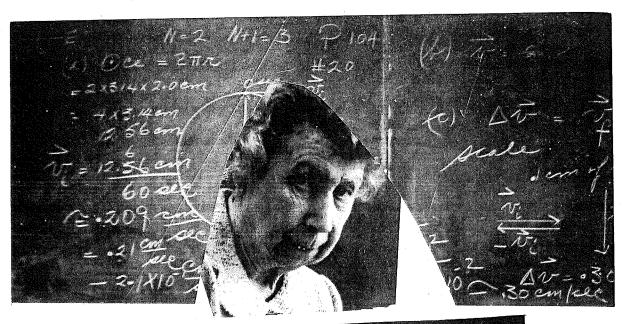
roberTa janikun artHur shiff naomI schild harry Steiman

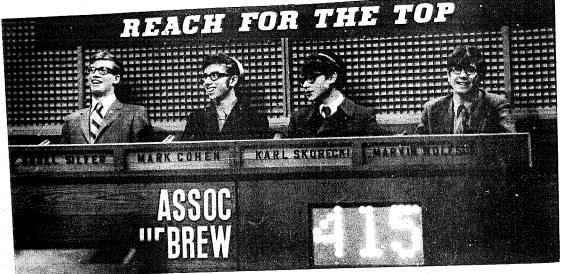
chaim Shainhouse
jeffrey Chelin
ian coHen
seymOur kohn
frayda gOrenstein
susan siLverman

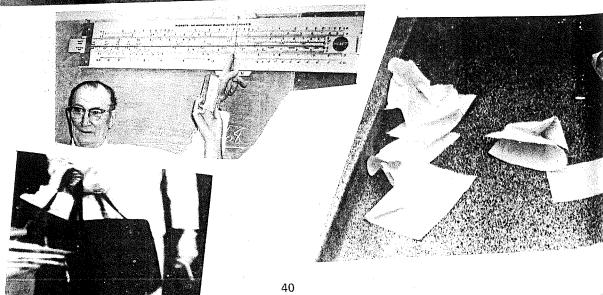
EL

34 3

The state of the s

you con Salutalyon who to some I should trick you the soft that you the soft the sould, 415

חבל... /אסתר ורנר - 19

היום החחיל כיום רגיל. השמש זרחה. הצפרים צפצפו בקנים ובני האדם קמו והלכו לעבודתם.

בחדר קטן אחד ישבו שמונה אנשים ודברו ביניהם. לו היה איש זר נכנם לחדר הוא היה מחפלא על המראה. הדלח היחה נעולה, החלונות סגורים והאזיר היה סמיך ומעופש. ובכל זאח שעה אחרי שעה, שמונח האנשים, הנשיא ושבעח יועצמו ישבו במקומם ודברו ביניהם. ובודאי הזר הזה לא היה יודע שבשיחה הזאת תלוי, גורל העולם.

זמן ההחלטה התקרב.

- האם האוירונים מוכנים? שאל הנשיא.

כן, ענה שר הבטחון, הם מוכנים למעלה.

ויו עץ אחד זקן ומלומד בדרכי העולם נכנם לשיחה בפעם הראשונה. פניו היו הורים ועיניו היו אדומות ושקועות עמוק בתוד חוריהן.קולו היה יבש ורועד והמלים יצאו בקשי.

הוא אמר: עדין לא שמענו אח הצד השני. ענה שר הכטחון:

הרוסים הטביעו אניה אמריקאיח. מה עוד יש לדעת?

לא נסינו את ה"טלפון לשעת סבנה".

ראש ממשלח רוסיה שוכב בביח החולים וסגן ראש הממשלה נסע למקום בסיבריה. הכל נעשה בכוונה, אני בטוח, ומה החועלת ב"טלפון לשעח סכנה"?

- אבל מלחמה עם רוסיה...

- מה אחה מדבר, ענה שר הבטחון. כבוד אמריקה החפשיח חלוי במה שנעשה.

האם אחה רוצה שהקומוניזם יבוא לאמריקה? יותר טוב שכולנו נאבר!

חשוב על מה שאתה מדבו!

- הכל יודעים שהרוסים תמיד רוצים להלחם. אם זה לא היה קורה היום זה היה קורה בעוד שנתים. הרוסים הם אימפריאליסטים. רוסיה היא עכשו קטנה מדי בשביל פיהם הגדול. מטרתפ היא לבלע את העולם.

באוחו רגע שהוא היה מדבר את הדברים האלה כצד השני של העולם שני כדורים אמריקאים הרגו ילד קטן ואמו. והנשיא אמר בשקט:

> חנו צו לאוירונים לצאת, ושפצצת -המימן חהיה מוכנה.

בני האדם שבו מעבודתם, אכלו והלכו לישון – אולי בפעם האחרונה. רק מלאך אחד בשמים קרא בקול בחי:

- חבל...

ימי ילדותי / חנה הרשטל - 18

כשהבית מלא החרגשות ואמא עובדת כל היום בבית עד שאינה משאירה אף גרגיר של אבק, מבינה אני מדוע עושים כל כד הרבה הכנות. הלא סבא בא לבקר אותנו.

באמח לא היה סבי, אבל מפני שלא היו להורי הורים מצאחי אדם שיקח את מקומם. הוא היה איש זקן בעל זקן קטן. אני עוד זוכרת את השעות כשישבהי על הברכים שלו, איד גופי נחמלא חמימות ונעימות והייתי נשארה בלי להוציא הגה מפי. רק ישכתי. ולפעמים, כשנפסקה השיחה לרגעים בינו לבין הורי, היה האיש הזה מביט בי הבטה מלאה אהבה. לא היינו צריכים לדבר אחד לשני כי על פנינו היו מהשבותינו מחבות. לבעמים היה מלמד אותי שירים

אד נפסקו הבקורים האלה כי הוא עבר לגור לארץ ישראל. היינו כותכים מכחבים אחד לשני. אבל היחה בעיד אהח. מפני שהייתי רק בח חמש לא ידעהי עדין לכחוב.

> זה לא שנה דבר. המשכנו בחליפת מכתבים. הייחי לוקחת גייר ומצירת לכבות קטנים כדי להביע את אהבתי.

שמועה נוראה הגיעה לאזני יום אחד. מבא חלה והעבירו אוחו לבית ההולים.

התפללתי כל יום שאוכל לנסוע לישראל ולראות אותו. זה בודאי ירפא אותו. לבחוף אני ואמי נסענו לארץ, זכבר הייתי אז בח שמונה. כשהגענו שבחתי על סבא כי הייתי כל כד שמחה לדיוה בארץ ולראות אה המקומות שכל חיי חכיתי לראותם.

יום אחד בהיותנו בצפת נזכרחי בסבא. פניתי לאמא ושאלתי אותה, "מחי נבקר את סבא?' היא התחילה לגמגם ואמרה שאי אפשר לראות אותו כי הוא חולה מאד ובודאי הוא לא יכיר אותי. זה הפליא אותי. לא שאלתי עוד שאלות כי ראיתי שאמי התחילה להיות עצבנית.

עוד זוכרת אני היטב את היום שבו חזרנו הביתה מישראל. ומדוע לא? הלא הוא השאיר בלבי כאב שנמצא שם עד עכשו. קרני השמש שנכנסו לחדרי עוררו אותי. מאד הערכתי את החם ונשארתי במטה. מהחדר השני יכולתי לשמוע את אמי מדברת בטלפון עם חברתה, ומספרת לה על ישראל. ואז שמעתי מלים יוצאות מפי אמי, שהצטערתי שהקשבתי להן. כל מלה לקחה עתה חתיכה מלבי. הפרחים החכופפו, והקרנים עזבו את חדרי. סבא מה.

חי וקים / יואל אבלם

במהירות טפס למעלה המגדל, הדגל היהודי בידו, עלה במדרגות בצן רגע קל הוא יחיד – לבדו.

לא יחן לעשמו, אמר בלבו, למות בידם, בלי כל נקמה. יהרג אותם, אחר כך את עצמו, עמד ליד החלון, חכה וחכה.

במעלה המגדל אח רובהו הרים, מטרתו – הנאצים המחקרבים. נשמעה יריה, הכדור פגע וליהודי – רגש נקמה.

עתה, עלו הם במדרגות, עליו יתנפלו בעוד מספר דקוח. לא יתן לעצמו למות בידם — לא יתן לדמו למלא תאוחם.

הוא מת, ודגלו בידו, כשהרים את הרובה לראשו, החזיק בדגלו בכל מאמצי כחו,, כשהכדור פגע בראשו.

אולם לא מת זה האיש, רוחו עוד חי בכל לב צעיר בודאי ובודאי. בכל יהודי שלעםישראל הוא נלחם רוח היהודי ודגלו – חיים לעולם.

נפתלי האן - כחה 12ב

מדדחי את עצמי מול הגוי וראיתי שאני גבוה ממנו: באזני אני שומע מעמד הר-סיני ובעיני אני רואה - עד ימות המשיח. ישעיה / ישראל גראפשטין – כחה 13 מי כתב את ספר ישעיה? האם זה היה אוחו האיש שכתב לפני החרבן וכתב גם לאחר החרבן? האם הנביא הצועק על העם יכול גם כן לנחם אותו כמו שנחמם ישעיה? יש הבדל של 150 שנה בפוליטיקה הכתובה בספר ישעיה. האם היה אדם אחר בבל שנחם את העם, וספרו כלול בספר ישעיה? מי שחושב שישעיה נחם את העם, וכבוא לאחר שראה את העם על ידי נבואה לאחר שראה את החרבן בנבואה.

אבל בימינו הרבה מן החלמידים
אנמרים שמפרק מ' יש סופר חדש.
אבן עזרא היה הראשון מן הפרשנים
שאמר את זה, ומפני שלא נזכר שם
כי יש אומרים שזה היה כי היה
ידוע אין מזכר שמו של ישעיה
בשום פרק לאחר מ' ואנשי כנסת
הגדולה יעצו לשים את ספר ישעיה
לאחר ירמיה ויחזקאל וכנראה חלק
מנבואחו היה לאחר יחזקאל. ולכן,
אומרים שהיה ישעיה שני ויש אומרים
אפילו ישעיה שלישי ורביעי.

שרה איזנר - כתה

רצחתי אדם היום
איש פשוט בעל אופי חלש
לא סקלתי אוחו באבנים;
חרב חדה ומבריקה
לא חקעחי לחוף גופו,
בכלים ארסיים דקרתי אוחו
דקרהי בשרו בחצי רעל
חרבי לא היחה עשויה מברזל
לטשתי אותה במלים חריפות ומכערות
חרב לשוני נעצחי לחוך לבו,
ונשמתו יצאה מנופו הכפוף,
של האדם מורד הראש המבויש.
משפתחו לא חבקש לגאל דמו
וחבריו לא ידעו שהוא נרצח,

תפילות / מלכה קורץ - כתה 10א

הפילותי עולות לשמים על סולם של עננים, וכשהן מגיעות לארמון הקדוש שערי השמים נפתחים.

שם יושב ה' על כסא רם ונשא והחפילות מארבע פנות העולם מחכות לו בשורה.

אחת אחה הן נגשות להודיע את מטרחן, ה' מקבל את הבקשות ולפעמים אינו מקבל אותן.

אבל הן לא זזות מן הארמון ובכונה שם הן נשארות כדי שאנו לא נדע אם הן נחקבלו ונמשיך לשלח חפילות.

ברתה / שושנה סלברברג / בחה 10א

לאמי היקרה: ברגעה זה אלמת אני, מחפשת מלים לתאך תודהי. היכן אמצא את המלה להודות לאמי על מעשיד, טובוחיך? באיזו ארץ או עיר עחיקה אמצא התאור, אמצא החייובה? באיזה שביל או דרך רחוקה אמצא את המשפט – אחפש את המלה? על כל הצער, על כל מה שנחת, ועל האהבה שעלי את פזרת; טפלת בי בימי ילדות נהמח או תי בזמן צערי, כשולגה דמעותי – נשקת לחיי נר לבד חמם אותי. נתח לי את הכח לפנוח לעתיד -לעלות בעולם, עתה ותמידי קולד הרך - אצבעותיד החמוח עומדות על כן עם יחר האמהות: שרה רבקה רחל לאה - כלן את, אמי - עו מדת אתן. זכרונד והשפעחד על חיי -ישארו בלב עם סוף ימי. אמא! יום יבוא ואמצא את המלה

להודות לך, לומר תודה!

<u>התחלח החיים</u> / שיינדל כ"ץ כתה 10א

לפני אפיק החיים אני עמדתי עוד מעם, ויבא זמני. זמני להתחיל.

האפיק ארוד, ולא רואים אח סופו, אך סופי חמיד במוחי.

האהיה מוכנה כשיבא תורי? או אהיה כמו אלה הנדחפים לחיים צוחקים, בלי תוכניות?...

נהר הזמן זורם באפיקו ובחוכו רבים טובעים, או נדחפים, נזרקים בחזקה אל קיר המוה. כאלו לא אהיה, זאח תקותי. מחקרב הזמן.

> יראה אנהי! חלומות ילדותי עכשיו עלולים להתקים, או להשכח.

הנהה זורם סביב רגלי, קצח דוחף אוחן, כמו במשחק. עוד מעט והוא יעביר אוהי מיבשח הילדות לתהום המבוגרים.

> כל עתידי בידי. כח שיי בכחי, עכשיו לשנות הזמן קצר, הרגעים ספורים ובהם אצטרך ללמוד לשחוח.

השאלוח העחיקוח עכשיו שאלוחי.
המפקוח הישנים עכשיו מפקותי.
בפלוסופיות - אמת חדשה יש בהן לי.
דעותי הישנות נעקרות מלבי.
עצור, העולם! תן לי זמן לחשוב.
עצור, העולם! כי מתגלגלת אנכי
לחוך חיי, בלי מטרה.
מתגלגלת ככדור בצד ההר
בלי בח לשנות את דרכו.
הכח לתכנן משהו הדש לעצמי
מה אתן כדי להיות אמיצה, ד',
מה אתן כדי להיות אמיצה, ד',

מי נ אוחי גם על ד

09

במו 150 ישעי

שנחנ ישנ אח ה

את ה

אבל אנ**ס**ר

שאמר כי י ידו

בשום הגדוי לאחו

מנבו) או מרי אפינ

> רצחו איש לא **ו**

> > חרב לא ו בכלו דקר

יקוי חרב! לטש!

חרנ ונט של משפ

ו חל סול

אני מאמין / דוד רובין - 100

אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח...אחד משלשה עשר עקריו של הרמב"ם.
מה היה חושב אלו ידע שזאת חהיה קריאת המלחמה של יהודי גיטו וורשה
במלחמת העולם השניה. מה היה חושב אלו ידע שמנהג לשיר קינה זאת מיד
לאחרי "שפד חמתך על הגוים" בליל הסדר השני של פסח? מה היה חושב אלו
ידע שנבואתו של יחזקאל, ששליש מעמנו ישמד במלחמה, תקרה בדורנו? מה היה
חושב אלו ידע שששה מליוני יהודים, אנשים, נשים וטף ישחטו בשואה?
מספר גדול, עצום.

העריץ והמזיד הרשע הרע לעמנו שבעחים מפרעה. הוא צוה לשליחי מזימחו למחוח אח שם ישראל מן העולם, להרג אנשים, נשים וטף, החממים וטהורים, באדי רעל, ובמשרפות כבשן...אפילו לא יכולים לספר את כל מעלליהם פן נחלל את צלם אלקים אשר בו נברא האדם. לכן כליל החקדש חג הפסח וכיום הראשון קמו שרידי הגיטו בוורשה ולחמו בנצים, כמו ששאר העם בגיטאות ובמחנות הרכוז והשמד מרדו נגד הנצים ברוח גבורה, והפילו בם חללים. אלו הנאהבים והנעימים בחייהם ובמוחם לא נפרדו הרימו על נס

ועכשו, אחרי שנגמרה המלחמה עוד שואלים: "עד מתי רשעים ה', עד מתי רשעים יעלזו. יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און. עמך ה' ידכאו ונחלתך יענו. אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו" (תהלים צ"ד)

אבל הי מנחם אותנו על האבדה. הוא נתן לנו את מדינת ישראל והוא מגן עליה. אולי קריאת ה"אני מאמין" של ששת המליונים לא היתה לשוא. אולי בשוב ישראל לארצו נוכל לראות התחלה לביאת בן ישי, חבלי משיח:

> "אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח ואף על פי שיחמהמה צם כל זה אני מאמין".

ואפילו לא יבוא המשיח בקרוב בימינו, עוד יש לנו חקוה שיבוא בעחיד במהרה כי:

> "והיה באחרים הימים נכון יהיה הר בים ה' בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים. והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלקי יעקב ויורענו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים. ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכחתו חרבוחם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה". (ישעיהו ב')

> > "ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד".

46

7

? 🗅

צו

1 0

11

ותר.

1711

זמה

มกั

ימים נוראים / מרים לוינסון כחה 9ג

היתה זאת ההזעקה שהפחידה אותי. עדין לא הבנתי שפרצה מלחמה בין ארצנו הקטנה לבין ארצות ערב. כבר מהרגע הראשון שמעתי שהיו הרונים ופצועים בדרום. אמנם היחת זאת שעת חרום אבל בביתי עדין לא שררה הרגשה של מלחמה. הלכחי לבית הספר באותו היום וכשהייתי בדרכי נשמעה עוד אזעקה שהיתה אדוכה וממושכת יותר. בבית הספר הכניםו אותנו למקלט ומשם זרזו אותנו הביתה.

כד עבר היום הראשון של המלחמה.

ביום השני היו כבר הרבה פצועים והרוגים אבל כבשנו מספר מקומות. לא ידעתי כמה זמן חמשך המלחמה הזאת. את רב זמני ביליחי במקלט.

שמעתי פצוץ שנשמע מאד קרוב וחשבתי שזה קרה לידי אבל נודע לי שוה היה בכפר סבא לא רחוק ממקום מגורי. כבר המפקנו לכבוש אח ירושלים העתיקה ולמרות הצער .עלָר ההרוגים היתה חשמחה גדולה לאין גבול. מספר ההרוגים גדל. היתה זאת טרגדיה להורים שאבדו את ילדיהם וקשה לחאר במלים את צערם הרב. כך עברו עוד ימים נוספים, שנראו כשנה. אבדנו הרבה חיילים צעירים, ולבסוף, בשהו דיעו על הפכקת האש, ידעתי שהמלחמה נגמרה. היו אלה ימים נוראים שלא אשכחם מאז הבנחי מה זאת מלחמה.

לאחר אלפיים שנות ענויים וסבל, יהודים כבשו מחדש את ירושלים הטחיקה. לפני עשרים שנה האומות המאוחדות נחנו אותה לנו. אבל, אויבינו הערכים גנכו אותה בעזרת קצינים בריטיים ורובים אמריקניים. הם עשו מלחמה נגד פקודת האו"ם. כאשר נגמרה המלחמה וירושלים העתיקה נכבשה באפן לא חקי, כל בחי הכנסת וכל בתי הספר היהודיים השמדו וחללו, והעולם עמד ושחק. כאשר הערבים שמו מצור על ירושלים וסגרו את הרחובות היוצאים ממנה על ידי רובים אוטומטים בידי הירדנים, לא נשמע הגה מאף אחד. אבל כאשר ברלין עמדה באוחו מצב אז באה ההנחתה הידועה. לא נשמעה קריאת העולם כאשר ירו שלים נגזרה לשניים. הק כשנגזרה ברלין דברה. מה אמר העולם כאשר הערבים לכדו את ירושלים? אבל כאשר הרוסים פרצו לצ'כוסלובקיה ב-1969 והונגריה ב-1956, מנהיגי העולם צעקו ודרשו את נסיגת הוסיה.

אף על פי כן, מפני מלחמה שאנו לא בקשנו לפני שנתיים, כל ירושלים שבה לידינו. עכשיו העיר משוחררת וחפש דתי נתן לכל אחד.

אלא שעכשיו מנהיגי העולם צועקים "הסוגו" ו"תחנו אותה בחזרה!"

מדוע הם עכשיו התעוררו ומדוע הקיצו מתרדמחם? ב-1948 הערבים בודדו את הכחל המערכי מהיהודים. ואף על פי כן לא באו צעקות כמו שבאות עכשיו. כאשר ירושלים בידי יהודים, אבל, באות הצעקות של "עשו את ירושלים לעיר בין-לאומית". עכשיו כל אחד יכול לעלות לירושלים ולהתפלל לאיזו דת שהוא רוצה. הזכו יות שוות לכל אחד אבל יש כאלו הרוצים זכויות יותר

מדוע נחזיר אותה? מתי במשך ההיסטורי של העולם היה מקרה שעם ינצח במלחמה ויכבש את מה שנגנב ממנו בראשונה, ויחזיר מה שכבש? מדוע ישראל תתנהג באפן שונה מעמים אחרים? החשובה הדא – לא תתנהגו באפן שונה ולא תחזירו את ירושלים לעולם כי היא שלנו.

משה וולפסון - כחה 12

חבור / מרים רונין - 18

כאשר בא התינוק לעולם, עולמנו נשתנה. עיניו הגדולות והבהירות נצצו כאבן יקרה. הפה שלו היה קטן וכאשר דברו אליו בקול שקט אז הוא חיך בחזרה. לא היינו עניים עוד כי היה לנו התכשיט היותר חשוב בחיינו. כך ופתאם הפכנו לעשירים.

גרנו ברחוב דנביץ. הלכלוך מסביב היה כמעט הורג אותנו, אבל ביתנו היה נקי, כל כך נקי, כי לא היו לנו רהיטים חוץ מהמטה, מזרן ישן שהיה על מטת ברזל, שלחן, כסאות ושדה אחת. חברינו עזבו את העיר כדי ללכת למקום אחר למצא עבודה טובה.

בכל יום אבי היה הולך לעבודתו הקשה לשאת משאות על שכמו או בעגלה ואחרי כלותו תמיד היה בא הביתה עיף מאד. כשראה את החינוק שמח בבריאתו. היינו בני־מזל כי היה לנו אכל טוב, יותר ממה שהיה לעניים אתרים בעירנו, קצת מרק עם לחם שחור יום יום, שנה אחר שנה ולא החאוננו.

אמא היחה שומרח על החינוק ועושה את העבודה בבית כאותו זמן.
יום אחד שמענו שיש מחלה מדבקת לאנשים רבים בעירנו וגם בערים אחרות
והמחלה הזאת איננה עוברת אלא אם רופא בא בזמן הנכון ונותן רפואה
לאיש. גם בזה אין יכולים לבטח כי היו אנשים שמחו אחרי שרופא נחן
להם רפואה. פחדנו אז מאד ולא רצינו שאבינו יצא לעבודתו, אבל
לא שמע.

באוחו יום בא אבינו לביח זנשק אח החינוק ולא ידע שהוא נשא אח המחלה מחברו במקום עכורחו. בלילה כבר ראינו מה קרה. החינוק היה כוכה בקול צעקהוכאב. אבי היה במטחו. אמי שלחה אח שמואל, האח הגדול ממנו, לקרא לרופא ולא לנגע באיש ברחוב. בעוד חצי שעה בא שמואל לביח עצוב וכמעט בוכה. ספר לנו שהרופא לא היה בביחו ולא יחזר עד למחרת בצהרים. לבנו מת וכל הלילה פחדנו. אמא שמרה על התינוק ולפעמים לרגע באה להסתכל באבא בפנים עצובים אבל באהבה. אני ושמואל שמרנו על אבא. בבקר היינו עיפים מאד אבל נשארנו אצל אבא והתינוק, הם היו שקטים כל הלילה ובבקר אבא אמר לנו בקול רך שאם ימות אז אנו צריכים לשמר על אמנו והתינוק. לא רצינו לחשוב שאבינו ימות אבל באמת פחדנו ולא ידענו מה יקרה.

בצהרים הרופא בא, הסתכל באבא ובתינוק ונראה עצוב. הוא נתן להם רפואה ואמר שיש סכוי קלוש שהם יצאו בריאים וחיים. אמא הלכה מן החדר למטבח הקטן ובכתה. כאשר הרופא היה עוד בביתנו אבא התחיל לפתח את עיניו והחם שלו ירד. קצת שמחנו.

הסתכלנו בתינוק. הידים היפות הקטנות והרכות, הפנים היפים. העינים עכשו היו סגורות והרגלים שלו כל כך קטנות כמו אצבענו. הוא כאלו שלח אלינו זהר ואהבה.

אבל הזמן בא. בלילה שמענו קול צעקה לרגע ואז נפסק. רצנו אל החינוק ושמענו את הנשיפה האחרונה שלו, הוא מח. עמדנו כפסילים ולא זזנו. אמא נפלה על הברכים שלה והתחילה לבכות. שמואל מסר את הבשורה הרעה לאבא, אבל אבא במעט לא שמע, באמת שמע ופניו נעשו לבנים. אחרי יום קברנו את התינוק. עברו שבועיים ואבא הבריא. שוב הלך לעבודתו אבל כאשר חזר לבית לא היה התינוק במטה. המטה היתה ריקה. חיינו בעניות

עוד פעם כי עכשו התכשיט היקר אבד וידענו שלא יחזר. 48

ההסטוריה הנשכחת

מדוע צריך את העתיק והישן אם יש לנו החדש? שאל הדרשן. אין תשובה ורק לחש.

ואז המשיך כלי הפסיק: מבריאת העולם, אמר הדרשן הדבר כזה הוא, ואין ספק; רוצים חדש, שוכחים ישן.

האם היהדות זוכרת את ההסטוריה הכוכה: "זכרינו בבקשה" ואין תגובה, רק אדישות.

> סיני, סיני, עובר לפני עיני ומה רואה העין? נביא זקן על הר גדול וזה הכל.

מסעי הצלב, האינקויזיציה הספרדיח, השלר: מות, הרג, ענוי לעם. ומה אומרים היהודים עכשיו? נשכח הכל ונקוה לחיים.

> נשכח, נשכח, יתכן שזה רק משחק.

ירחמיאל פוזנר . 10 ב

שבת שלום / דבורה לאה גרום /10א שלום השבת מצאתי אתמול הםתכלתי באמי האהובה מברכת על הנרות, מקדשת אה השבת עיני משפחתי מאירות, ידעתי ששבת באה.

נגשתי לאבא לברכו, ולאמא לברכותיה "תהיי אשה כשרה, כרבקה ולאה אשת חיל, טובת לב וטהורה". דמעת חודה בעיני, נשקחי מצחיהם. שבת שלום.

זמן מלחמה – זמן שלום/ דינה רוזן כמה –100

כאשר איש לא ירים ידו להפסיק אוחה,
והיד הקרה של פחד השקיט כל פיום
על עלבון בלב אדם חהיה מלחמה.
כאשר האפנה של בגדי אנשים חוחלף
במדים אבל אחד שאינו לובש מדים
ייחשב לפחדן – תהיה מלחמה.
כאשר כל אחד יצטרך לשמור אח מחשבוחיו
בלבו שמא חחשבנה למחשבות של בגידה
או מרד – זאח מלחמה. כאשר יש רק
דמעוח, ויודעים שקרוב המות – זאת

בכל יום נפשוח חדשוח הולכות לשואה, למוח. בכל דקה נולד חייל – נולד להלחם, נולד למות. אבל המלחמה איננה נפסקת עם הקרבות. היא באה בכל מיני צורות. היא בלון נפוח בביפרה, איש עור מפצצה בויט-נם, ילד בן שלש הישן במקלט בתוך הפצצות בישראל. היא צער שנאה, אכזריות, והחשוב ביותר חשד באחרים.

כל זמן שיש ספרוח שנאה בעולם החפשי; כל זמן שיש חלוקה בין העולם החפשי ומסך הברזל, כל זמן שיש איש, אשה או ילד אחד שאינו יכול לחבוע שויון, כל זמן שקיימים אלו – עוד קיימה מלחמה. בין שהיא מלחמה של עוני, הפליה או מלחמה סחם, אין הבדל על מה לוחמים – זאת מלחמה, ואנחנו קרבנותיה.

אולי תשאלו מחי נהיה כולנו חפשיים?
והחשובה תבא ממצפון האדם. נהיה חפשיים
כאשר נכיר שמעפר נבראנו ולעפר נשוב.
כולנו נוצרנו מעפר שבא מאוחו מקור.
זהו מקור החיים. נהיה חפשיים כאשר כולנו
נשיר אותו שיר, נרקד אוחו רקוד – לא
מפני שמוכרחים, אלא מפני שרוצים.
נהיה חפשיים כאשר לכל אחד ואחד תהיה
הזדמנות שוה לחיות בשלום ושלוה; כאשר
כל ילד יוכל לגדול, לחיות, ולאהוב

לכל דבר יש עונה, ולכל מטרה יש זמן, זמן מלחמה, זמן שלום. כבר היה לנו די זמן מלחמה, מספיק עד נצח!!

מי האיש בהפץ-חיים - בקש שלונ

מאת: ברוד גרין

חלמידי חכמים מרבים שלום בעולם.

זהנה גונאר יארינג – נציג האו"ם –
מנסה במשך שנחיים להביא שלום למזרח
החיכון – ומה יוצא מזה? מצרים
מסכימה – הפלשחינאים אינם מסכימים
– או שניהם מסכימים ורוסיה אינה
מסכימה – או שלשתם מסכימים –
זהתכנית אינה הוגנח: מה יוצא מכל

ננתח את המצב: לו היו חלמידי
חכמים בשלטון – לפי הפסוק – היה
שלום. מכיון שאין חלמידים חכמים
בשלטון – אין שלום. מה לעשות כדי
להביא לידי שלום? יש לשים תלמידי
חכמים בשלטון – כלומר, יש לסלק
את השלטונות הנמצאים. לו סלקו,
לדוגמא – את נצר, ושמו במקומו איש
הוגן, היה המצב מתרפא, אבל מכיון
שאכלוסית מצרים מחנכת בצורה "נכונה"
לא יסלקו אותו. דיינו, יש לנו
מצב של חינוך. החנוך הוא הדרך

הלא העולם עוד יהיה כאן מחר/נחקילץ בוב

חטא בפנה, זעם ברחוב, רשע בחוץ, רעב בביח, עוני בעיר, מוח בכפר, – הלא העולם עוד יהיה כאן מחר.

חרב כאן, מלחמה בעולם, שמעת על הגניבה היום? לקחו את הכל מעני מול השחר – הלא העולם עוד יהיה כאן מחר.

שמעחי איש שאמר את השקר הוא לא לבדו משקר שקריו הוא קבל פרם שלום בשביל הרבר — הלא העולם עוד יהיה כאן מחר.

ואחם שואלים למה יש לדאג יש רשע יש זעם כאן בעולם אבל האם יש איש שיכול כלי שקר לאמר שהעולם עוד יהיה כאן מחר? קמתי, ועוד פעם ישבחי. עוד שלש שעות לפני שגברת אפלבום תשוב.

שלש שעות בבית הזה. שכבתי על המדרגות והרגשתי עייפות. עיני התחילו להסגר, עוד ועוד הצטרכחי לנוח. כן, זה טוב בשבילי, מנוחה. ראיתי לפני ארץ זהב, כולה מלאה פרחים וסכריות. כל האנשים הגרים שם כל כך יפי מראה. כלם מחיבים. כן, אני רוצה להיות שם. זהו, שם אשאר. זה מקומי. ראיתי ילדים רוקדים אלי ושמעתי צלצול של טלפון. או, מה קרה? נרדמתי. פהקתי ואמרתי "הלו". הצחוק הפרוע העיר את חושי. סגרהי אותו מיד וחיגתי בכל כחי למרכזיה. "הלו, הלו? זה קרה שוב פעם. מהרף. אני מפחדת. מהרי. לרגע היתה דממה. הרגע נראה כשעה. קולה היה חד כשהיא אמרה, "האיש הוא למעלה. ברחי מיד מן הבית!

לקחתי את מעילי והתחלחי לברח.

הילדים! מה קרה להם!² מה המשוגע
עשה להם? או, לברח, לברח.
רצתי החוצה. לפחע €מעתי צפירה.
היתה זאת המשטרה! לא איכפת כיצד
הגיעה המשטרה, החשוב הוא שהם פה.
רציחי ללכת אחריהם כשהם באו לבדק
את הבית, אבל לא נתנו לי ללכת.
כאשר הם יצאו, היה עמהם איש מכוער
וידיו מלאוח דם. הם לא היו צריכים
להגיד לי מה קרה. היה ברור שהילדים
נרצחו. התחלתי ליפל כי לא יכולתי
להחזיק מעמד. מה הם פשעו שהיו

. שמעי

ונית.

הפעם

יה ,

לא

דבר?

:ול

נול,

ברת

צנה?

זה אעל בחי

אמא, גברת אפלבום צלצלה. האם אני יכולה ללכת לביהה לשמר על דני ושושנה?

רכן, בחי. אבל הזהרי. שמעתיבׄרדיו שיש רוצח בעיר. - או אמא, אל תפחדי. אף פעם בחיי לא קרה לי אסון. את דואגת יותר מדי.

- את צודקת, בתיז לכי עכשו. -תודה רבה. עכשו אקבל כסף, או, הרבה כסף.

כאשר באחי לבית של גברת אפלבום, דני ישן אבל שושנה רצה לקראתי. איזה פנים נהדרים היו לילדה הקטנה הזאת.

גברת אפלבום אמרה לי שהיא תחזור תוך חמש שעות וכמעט עזבה. היא הסתובבה ולקחה את שושנה בידה ונשקה אוחה. כאשר הבטתי כצר חשבחי: "איזה נחת כשיש ילד".

כאשר היא עזבה, הצטרכתי להשכיב את שושנה במטתה.

שושנה, באי ואספר לך ספור. אבל רק-אם תלכי לישון אחרי כן.

- או כן, כן. אף פעם אמי לא קוראת לי ספור.

ספרתי לה על ילדה ששמה רבקה. זה היה טוב שהיא נרדמה, כי לא ידעחי איך להמשיך. הלכתי למטבח לקחת מאכל ופתאום הטלפון צלצל.

רצתי להרימו. לא רציחי להעיר את הילדים. חשבתי:

"כמה טוב יהיה אם זאת תהיה אמי". הייתי בודדה. קולי זמר כשאמרתי "הלו". שמעתי רעש מדהים ונחברר לי שזה היה צחוק פרוע. לבי דפק דפיקות חזקות. צעקתי בטלפון, "מי זה, מי זה שם. הלו, הלו! או, ענה לי, ענה לי!"

שמעתי שהקו ניתק. אלקים אדירים! מי זה יכול להיות? אולי פשום משגעים אותי?

קמ של

חשו

של

המד הת:

ל נ

ראי

פר

, 12

UX

רו ₪ טלפ

פהר

הפו

מיד

'**∍ਜ**‴

מהו

לרגע כשעי

₹ה‴

מן וּ

לקה

הילו

עשה

רצח

היחו

הגי

רצי

אח

כאס

7.1

להג

נרצ

להח

צול

בכל זאת, צלצלחי למרכזנעת וספרחי לה מה שקרה. תשובתה היתה לסגור את הטלפון ולחכוח עד שהיא תעקוב אחרי מי שצלצל. היא עודדה אותי. חשבתי לעצמי שאולי כשאסתכל בטלביזיה מחשבותי תנוחנה. הית סרט והתחלחי להסתכל בו. היה איש שהרג איש אחר. ולפתע הוטרדתי על ידי צלצול הטלפון. סגרתי את הטלביזיה. מה לעשות עכשו? או, מדוע לא שמעחי לאמא? אולי אצלצל

לא, היא תאמר לי שהיא צדקה כמובן, כאלה הן כל האמהות.

מחשבות נוראות עברו בלבי. מחשבות על גנבים, רוצחים, ועוד פעם שודדים. או, תפסיקי עם השטויות האלה! כמו שאמרתי, אף פעם לא קרה אסון בחיי. איפה המרכזנית? האם שכחה אותי? אולי אצלצל עוד פעם? שלחתי את ידי אל הטלפון ולהפחעחי הוא צלצל. "המרכזיה, סוף סוף". אמרתי, "נו, מה הספור?" ושוב שמעתי את הצחוק הפרוע. לא, זה לא קזרה, אני רק חולמת. החזרתי מהר אח הטלפון למקומו. או, אמא, מדוע לא שמעתי בקולך? אני חמיד אשמע לך, אמא, אמא, את שומעת אוחי? או, אמא. מה? האם שמעתי משהו? האם אינני שומעה דבר? הטלפון, : צלצל. לא ארימו. זה יכול לצלצל עד מחר. עוד צלצול, עוד צלצול, ועוד. מתי הוא יפסיק. אולי זאת גברת אפלבום? אולי היא דואגה לדני ושושנה?

"הלו"? ולמזלי הרב היתה זאת המרכזנית. "מה הספור?" אמרתי "הוא צלצל עוד הפעם

אני מצטערת, אבל לא יכולתי לעקוב אחריו. אולי חצלצלי עוד פעם אם חשמעי את הצחוק שוב?"

"טוב" השבתי את הטלפון למקומו. מה אעי לא ידעתי. הלכתי הלוך ושוב. ישבתי,

HEBREW STAFF

M. Baharir

Rabbi Y. Chaim

S. Frankel, B.A.

S. Abecassis

Rabbi S. Goldstein

B. Kempinsky

Rabbi Y. Lebel

M. Schneid

S. Schneider, B.A.

Rabbi Y. D. Shochet

S. Simchovitz

L. Weinstock

דבר הנשיא

מנהגנו שנשיא ועד התלמידים מסכם אח פעולות השנה בשנחון.

למעשה, לא היה מספר התכניות מספיק, אבל עשינו כל מה שהיינו יכולים לעשות. מהחחלת השנה יסדנו מכירת ממחקים לכל תלמידי בית הספר, בזמן ארוחת הצהרים. זה התחיל תחת השגחת תלמידי בית ספר התיכון, ובמיוחד בעזרת חיים פודסווא. במחצית השנה, הסכים הועד להעביר את רשות המכירה לתלמידי כחה י"א כדי לאסוף כסף למגבית המאוחדת. אני מקווה שימשיכו התלמידים גם בשנה הבאה בפעולה זו.

באמצע החורף היתה לנו אספה אחת באולם על ענין
התפשטות הזהמה בעירנו. שתי בנות דברו אלינו
מד Pollution Probe. קוצה של תלמידי האוניברסיטה
שמעונינים ורוצים להפסיק את התועבה הזאת לפני שהיא
תגיע למדרקה שַּתְּביא סכנה לבריאות ולחיים.
הן שפרו לנו על המצב בעיר עכשו, שהביא את כל
השומע לידי מחשבה.

מזמן היו לחלמידים בעיוח כגון חוסר ארונוח, חמום
וכזד. לכן נפגשנו עם ועד הפועל של ועד החינוך של
ביח ספרנו. נחברר לנו כי כל הבעיות יכולות
להפתר על ידי שתוף פעולה של התלמידים עם בית הספר,
כלומר, דרד החנהגות בכחות, אחריות ומשמרת.
אם נקבל עלינו את האחריות הזאח, נראה שמצבנו תשתפר מאד
והתלונות והבעיות תחדלנה וגם תפסקנה לגמרי.
לפני שנתוכח ונתלונן, נדבר על המצב ונראה באמת
מה קורה. גם כן יכולים להקדיש זמן לאסיפות שונות
בתנאי שהן כדאיות ולא יהיו לנובוז זמן.

אני מקוה שהתלמידים ינצלו את הזכויות הללו שדקשו ממנו הרבה זמן להשקבלנואותן. אני גם רוצה להודות לכל מיצגי הכתות ולועד הפועל שלי, לנחום ברניצקי סגן הנשיא, ולמרדכי ברק, הגזבר.

עם תקוה להתראות בעתיד,

אני נשאר חברכם

משה שומכר נשיא ועד החלמידים

3.A.

vitz, B.A.

דבר הנשיא

מנהגנו שנשיא ועד התלמידים מסכם אח פעולות השנה בשנחון.

למעשה, לא היה מספר התכניות מספיק, אבל עשינו כל מה שהיינו יכולים לעשות. מהחחלת השנה יסדנו מכירת ממחקים לכל תלמידי ביח הספר, בזמן ארוחת הצהרים. זה החחיל תחת השגחת חלמידי ביח ספר ההיכון, ובמיוחד בעזרת חיים פודסווא. במחצית השנה, הסכים הועד להעביר את רשות המכירה לתלמידי כתה י"א כדי לאסוף כסף למגבית המאוחדת. אני מקווה שימשיכו התלמידים גם בשנה הבאה בפעולה זו.

באמצע החורף היתה לנו אספה אחת באולם על ענין
התפשטות הזהמה בעירנו. שתי בנות דברו אלינו
מ- Pollution Probe. קוצה של תלמידי האוניברסיטה
שמעונינים ורוצים להפסיק את התועבה הזאת לפני שהיא
תגיע למדרקה שתביא סכנה לבריאות ולחיים.
הן טפרו לנו על המצב בעיר עכשו, שהביא את כל
השומע לידי מחשבה.

מזמן היו לחלמידים בעיות כגון חוסר ארונות, חמום
וכזד. לכן נפגשנו עם ועד הפועל של ועד החינוך של
בית ספרנו. נתברר לנו כי כל הבעיות יכולות
להפתר על ידי שתוף פעולה של התלמידים עם בית הספר,
כלומר, דרד התנהגות בכחות, אחריות ומשמרת.
אם נקבל עלינו את האחריות הזאת, נראה שמצבנו תשתפר מאד
והתלונות והבעיות תחדלנה וגם תפסקנה לגמרי.
לפני שנחובת ונתלונן, נדבר על המצב ונראה באמת
מה קורה. גם כן יכולים להקדיש זמן לאםיפות שונות
בתנאי שהן כדאיות ולא יהיו לבזבוז זמן.

אני מקוה שהתלמידים ינצלו את הזכויות הללו שדקשו ממנו הרבה זמנ" שקבלנואותן. אני גם רוצה להודות לכל מיצגי הכתות ולועד הפועל שלי, לנחום ברניצקי סגן הנשיא, ולמרדכי ברק, הגזבר.

עם תקוה להתראות בעתיד,

אני נשאר חברכם

משה שומכר נשיא ועד החלמידים

דבר הפנהל

שנה חש"ל היחה שנה קשה לעמנו. בשנה השלישית למלחמת ששת הימים לאחר הנצחון עדיין דם עמנו נשפך כמים. מוקפים אנו שונאים מבחוץ ומבפנים. המאבק עם שונאינו מבחוץ הערבים והרוסים הוא מר מאד. אבל כאן בתפוצות יש מאבק מבפנים. רבים מצעירנו מחכחשים לצור מחצבתם ואף מצטרפים לשונאינו. ואם כי יש הרבה סבות להחנכרותם הרוחנית, הגורם העיקרי הוא הבערות, ריקנות מבל חכן עברי. הנוער הזה לא קבל חנוך עברי

אתם, תלמידי החביבים, שקבלתם חנוד עברי שלם
ידיעות רחבות בספרותנו העתיקה והחדשה וערכי
יהדות נצחיים, עליכם מוטלת אחריות גדולה
להבטיח את קיומנו הדתי והלאומי. מכם אנו
מצפים נאמנות לדתנו לערכינו ולעמנו.

נקוה שלא תאכזבו אוחנו.

שנתון זה עד נאמן הוא שמוריכם השקיעו בכם מרץ רב להדריך אתכם בדרך היהדות הטהורה לקראת חיים שלמים יהודיים לקראת מחשבה יהודית.

ברכותי לכל אלה שהשתתפו בשנתון ובמיוחד לעורכים.

היו ברכה,